

SFÂNTA LUI ISUS HRISTOS

EVANGHELIE DE LA LUCA

Cap 1

Lui Zaharie preotului vestește Gavril zămislirea lui Ioan din Elisavet cea stearpă, carele, necrezând îngerului, amuțește. Și acelaș Gavriil vestește Mariei zămislirea lui Isus, Fiiului lui Dumnezeu, cea din Duhul Sfânt. La închinăciunea Mariei, Ioan săltează în pântece și Elisatha proorocește și însăși Maria laudă de mulțămîtă Domnului cântă. La tăierea lui Ioan împregiur, Zaharie tatăl dobândește graiul, laudă de mulțămîtă face.

La Nașterea S. Ioan la litur. Zac. 1.

Zac. 1.

1. **P**entru că mulți adevărat s-au silit a rândui poveastea lucrurilor celor ce s-au plinit între noi,
2. **P**recum ne-au dat noao cei ce din început însuși au văzut și slugitori au fost cuvântului,
3. Părutu-s-au și mie, urmând toate din început cu deadinsul pre rând a le scrie ție, bune Theofile,
4. Ca să cunoști adevărul acelor cuvinte de carele ești învățat.

Septemvrie 23. Zac. 2. |

Zac. 2.

117v 5. Fost-au în zilele lui Irod, împăratului Iudei, un preot oarecarele pre nume Zaharie, *din ruda lui Avie, și muierea lui, din featele lui Aaron, și numele ei, Elisatha.

*1 Par. 20, 10.

6. Și era aceștia amândoi drepți înaintea lui Dumnezeu, umblând întru toate poruncile și dreptățile Domnului nevinovați.

7. Și nu avea fiiu, pentru că Elisatha era stearpă și amândoi trecusă în zilele sale.

8. Și au fost, slugind cu preoția în rândul său, înaintea lui Dumnezeu,

9. După obiceiul preoții, cu soarta au ieșit să tămâiaze, întrând în besearca Domnului.

10. *Și toată mulțimea norodului era rugându-să afară, la ceasul tămâierii.

*Ieșire 30, 7.

11. Și s-au arătat lui îngerul Domnului, stând de-a dreapta oltariului tămâierii.

Preoți 16, 17.

12. Și Zaharie s-au turburat văzând și frică au căzut preste el.

13. Iară îngerul au zis câtră el: „Nu te teame, Zaharie, că s-au auzit rugăciunea ta și muierea ta, Elisatha, va naște ție fiiu și vei chema numele lui Ioan.

14. Și va fi bucurie ție și săltare și mulți întru nașterea lui să vor bucura,

15. Că va fi mare înaintea Domnului și vin și beutură bețivă nu va bea și să va umplea de Duhul Sfânt încă din pântecele mumei sale. ||

118r 16. Și pre mulți fii a lui Israil va întoarce câtră Domnul, Dumnezeuul lor.

*Malahie 4, 6. 17. Și el va merge înaintea Lui cu duhul și cu putearea lui Ilie, *ca să întoarcă inimile părinților
Math. 11, 14. către fii și pre cei necredincioși la înțelepciunea dreptilor, a găti Domnului norod desăvârșit”.

18. Și au zis Zaharie către înger: „De unde voi cunoaște aceasta? Că eu sânt bătrân și
muierea mea au trecut în zilele sale”.

19. Și, răspunzând îngerul, au zis lui: „Eu sânt Gavril, carele stau înaintea lui Dumnezeu
și sânt trimis a grăii către tine și aceste a-ți vesti.

20. „Și, iată, vei fi tăcând și nu vei putea grăii până în zioa în care vor fi aceste, pentru
ce n-ai crezut cuvintelor mele, care să vor umplea la vremea sa”.

21. Și era gloata așteptând pre Zaharie și să mira căci să zăboveaște în besearcă.

22. Iară ieșind, nu putea grăii către ei și au cunoscut că vedenie văzută în besearcă.
Și el era arătându-le lor și au rămas mut.

23. Și au fost, dacă s-au umplut zilele slujbei lui, s-au dus la casa sa.

Zac. 3.

La Blagoveștenie, la liturghie. Zac. 3.

24. Iară după aceale zile au zimislit | Elisatha, muierea lui, și să tănuia cinci luni, zicând: 118v

25. „Că așa mi-au făcut Domnul în zilele în carele au căotat a lua ocară mea dântre
oameni”.

Sfârșit Zimislirea Ioan. Citit Naștere.

26. Iară în luna a șasă trimis au fost îngerul Gavril de la Dumnezeu în cetatea Galileii,
a căriia numele Nazaret,

27. Cătră o fecioară logodită unui bărbat, căruia numele era Iosif, din casa lui David,
și numele fecioarei, Maria.

28. Și, întrând îngerul către ea, au zis: „Bucură-te, cea plină de dar, Domnul e cu tine!
Blagoslovită ești tu între muieri”.

29. Cărea auzind, s-au turburat de cuvântul lui și cugeta ce închinare ar fi aceasta.

30. Și au zis îngerul ei: „Nu te teame, Marie, că ai aflat har la Dumnezeu.

*Isaie 7, 14.

31. *Iată, vei lua în pântece și vei naște fiiu și vei chema numele Lui Isus.

Gios 2, 21.

32. Acesta va fi mare și Fiiul Celui Înalt Să va chema și va da Lui Domnul Dumnezeu
scaunul lui David, tătâne-Său. *Și va împărăți în casa lui Iacov în veacu.

*Daniil 7, 14.

33. Și împărății Lui nu va fi sfârșit”.

Mihei. 4, 7.

34. Și au zis Maria către înger: „Cum va fi aceasta, că bărbat nu cunosc?”

35. Și, răspunzând îngerul, i-au zis ei: „Duhul Sfânt va veni preste tine și putearea ||
Celui Înalt te va umbri. Pentru aceea, și Ce Să va naște din tine, Sfântul, Să va chema 119r
Fiiul lui Dumnezeu.

36. Și, iată, Elisatha, rudeniia ta, și ea au zămislit fiiu în bătrânețele sale. Și această lună
a șasa este ei, cărea să cheamă stearpă.

37. Că nu va fi cu neputință la Dumnezeu tot cuvântul”.

38. Și au zis Maria: „Iată slujnica Domnului, fie mie după cuvântul tău”.
Și s-au dus de la ea îngerul.

Sfârșit Blagoveștenii. La Blagoușt. dimineața. Zac. 4.

Zac. 4.

39. Iară sculându-să Maria în zilele aceale, s-au dus la munte cu degrabă în cetatea Iudeii.

40. Și au intrat în casa Zahareii și s-au închinat Elisathei.

41. Și au fost, dacă au auzât închinăciunea Mariei < către > Elisatha, au săltat pruncul în pântecelul ei. Și s-au umplut de Duhul Sfânt Elisatha,

42. Și au strigat cu glas mare și au zis: „Blagoslovită ești tu între muieri și blagoslovit e rodul pântecelui tău!”

43. Și de unde mie aceasta, ca să vie Maica Domnului meu la mine?

119v 44. Că iată, cât fu glasul închinării | tale în urechile mele, săltat-au pruncul cu bucurie în pântecelul meu.

45. Și fericită carea ai crezut că să vor plini ceale ce sânt zisă ție de la Domnul”.

46. Și au zis Maria: „Mărește sufletul meu pre Domnul,

47. Și au săltat duhul meu întru Dumnezeu, mântuitorul meu,

48. Că au căotat spre smereniia slujnicii Sale; că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile,

49. Că mi-au făcut mari Cel Putearnic și sfânt numele Lui.

50. Și mila Lui din neam în neamuri celor ce să tem de El.

51. Făcut-au puteare cu brațul Său, *răsipit-au pre cei mândri cu mintea inimii Sale.

**Isaie 51, 9.*

52. Pogorât-au pre cei putearnici de pre scaun și au înălțat pre cei smeriți.

Psalm 32, 10.

53. *Pe cei flămânzi i-au umplut de bunătați și pre cei bogați i-au lăsat deșerți.

**1 Împăr. 2, 5.*

54. Luat-au pre Israil, sluga Sa, aducându-și aminte de mila Sa.

Psalm 33, 11.

55. Precum au grăit câtră părinții noștri, *Avram și sămânțiii lui, până în veac”.

**Face. 17, 9*

56. Și au rămas Maria cu dânsa ca la trei luni; și s-au întors la casa sa.

și 22, 16.

Psalm. 131, 11.

Isaie 41, 8.

Facere 17, 9.

Sfârșit Bști.

120r 57. Iară Elisathei s-au umplut vreamea să nască || și au născut fiu.

58. Și au auzit vecinii și rudeniile ei că au mărit Domnul mila Sa cu ea și să bucura cu ea.

59. Și au fost a opta zi, venit-au să taie pruncul împregiur. Și-l chema cu numele tătâne-său, Zaharie.

60. Și, răspunzând muma lui, au zis: „Nicidecum, ci să va chema Ioan”.

61. Și au zis câtră ea: „Că nime nu e în rudeniia ta cine să să chiiame cu numele acesta”.

62. Și arăta tătâne-său cum ar vrea a-l chema.

63. Și, cerând panechidă, au scris, *zicând: „Ioan e numele lui”. Și s-au mirat toți.

**Sus stih 13.*

64. Și s-au deșchis îndată gura lui și limba lui și grăia binecuvântând pre Domnezeu.

65. Și au fost frică preste toți vecinii lor, și preste toți munții Iudeii să vestea toate cuvintele aceaste.

66. Și au pus toți cei ce au zis în inima sa zicând: „Cine, ți să pare, pruncul acesta va fi?” Că mâna Domnului era cu el.

67. Și Zaharie, tatăl lui, s-au umplut de Duhul Sfânt și au prorocit zicând:

*Psalm 73, 12. 68. „Bine e cuvântat Domnul, Dumnezeu al lui Israil, că au cercetat și au făcut răscumpărare norodului Său, |

*Psalm 131, 17. 69. *Și au rădicat cornul mântuirii noao, în casa lui David, slugii Sale, 120v

*Ieremie 23, 6 70. *Precum au grăit prin gura sfinților carii din veac sânt, a prorocilor Lui,

și 30, 10. 71. Mântuire de la neprietinii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc,

72. A face milă cu părinții noștri și a-Ș aduce aminte de legătura Sa cea sfântă,

*Fac. 22, 16. 73. *Giurământul care au giurat câtră Avraam, părintele nostru, că ne va da,

Ieremie 31, 33. 74. Ca fără frică, din mâna neprietinilor noștri izbăviți, să slugim Lui,

Ovrei 6, 13, 17. 75. Cu sfințenie și cu dreptate înaintea Lui, întru toate zilele noastre.

76. Și tu, pruncule, prorocul Celui Înalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului a găti căiile Lui,

*Malah 4, 5. 77. *A da cunoștința mântuirii norodului Lui, spre iertarea păcatelor lor,

Sus stih 17. 78. Prin mila Dumnezeului nostru cea mare, cu carea ne-au cercetat, răsărind din nălțime,

*Zah. 3, 9 și 6, 12. 79. *A lumina celor ce întru întunearec și în umbra morții șed, a îndrepta picioarele noastre pre calea păcii”.

Malah. 4, 2.

80. Iară pruncul creștea și să întărea cu duhul. Și era în pustii până la zioa arătării sale câtră Israil.

Sfârșit Nașterii Ioan. ||

Cap 2

121r

Din porunca lui August, Iosif cu Maria s-au suit în Vifleim, unde ea au născut pre Mântuitorul, a Căruia naștere de la înger auzându-să, păstorii degrabă vin a-L vedea. Pruncul tăiat împregiur Să cheamă Isus. Carele, după zilele curățenii, în Ierusalim aducându-L, să-L puie înaintea Domnului, bătrânul Simeon bine Îl cuvintează și de durerile maicei la vremea patimilor procește, și bătrâna prorocița Anna Domnului să mărturisește. Isus de doisprăzece ani, plin de înțelepciune și de dar, pierzându-Să de la părinți, în mijlocul dascălilor Să află și Să pogoară în Nazaret, făcându-Să lor supus.

Zac. 5.

La vecernie Nașterii lui Hristos. Zac. 5.

1. i au fost în zilele aceale, ieșit-au poruncă de la chesar Avgust să să scrie toată lumea.

2. Această scrisoare dintâi s-au făcut de Chirineu, mai-marele Sireii.

3. Și să ducea toți să să mărturisească, fieștecarii în cetatea sa.

*Mih. 6, 2. 4. Și s-au suit și Iosiv din Galileea, din cetatea Nazaretului, în Iudeea, în cetatea lui David,

Math. 2, 6. carea să cheamă Vifleim, | *pentru că era din casa și din ruda lui David,

121v

5. Să să mărturisească cu Maria, logodita sa, muiare îngrecată.
 6. Și au fost, fiind ei acolo, s-au umplut zilele să nască.
 7. Și au născut Fiiul său, Cel întâi născut, și L-au învăluit în scutece și L-au pus în iasle, că nu avea loc în casă.
 8. Și era păstori în ținutul acela priveghind și păzind străgile nopții preste turma sa.
 9. Și, iată, îngerul Domnului au stătut lângă ei și mărirea lui Dumnezeu i-au strălucit împrejur și s-au temut cu frică mare.
 10. Și le-au zis îngerul: „Nu vă teamereți, că, iată, vă vestesc bucurie mare, carea va fi a tot norodul.
 11. Că s-au născut voao astăzi Mântuitoriu, Carele iaste Hristos Domnul, în cetatea lui David.
 12. Și acesta voao sămn: afla-veți un prunc în scutece înfășat și pus în iasle”.
 13. Și îndată au fost cu îngerul mulțime de oaste cerească, laudând pre Dumnezeu și zicând:
 14. „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pre pământ pace oamenilor a buneivoiri”. ||
 122r 15. Și au fost, deacă s-au depărtat de la ei îngerul în ceriu, păstorii grăia între sineș: „Să treacem până în Vithleim și să vedem cuvântul acesta ce s-au făcut, care Domnul au arătat noao”.
 16. Și au venit grăbind și au aflat pre Maria și pre Iosif și pruncul pus în iasle.
 17. Și, văzând, au cunoscut de cuvântul ce să zisease lor de pruncul acesta.
 18. Și toți carii au auzit s-au minunat și de ceale ce să zisease lor de la păstori.
 19. Iară Maria ținea toate cuvintele aceastea, socotindu-le în inima sa.

Zac. 6.

La Tăierea Domnului Împrejur la litur. Zac. 6.

20. Și s-au întors păstorii slăvind și laudând pre Dumnezeu de toate care auzise și văzuse, precum s-au zis cătră ei.

Sfârșit vecernie Nașterii lui Hristos.

*Face. 17, 2.

Preoți 12, 3.

**Math. 1, 21

Sus 1, 31.

Zac. 7.

21. *Și, după ce s-au plinit opt zile, Să taie împrejur Pruncul; S-au chemat numele Lui Isus, **Care S-au chemat de la înger mai înainte de a Să zămisi în pânțece.

La Stretenie la leturgie Zac. 7. |

*Preoți 12, 6.

22. Și după ce s-au plinit zilele curățeniei Lui, *după leagea lui Moisi, L-au adus în Ierusalim, să-L puie înaintea Domnului, 122v

*Ieșire 13, 2.

Numer. 8, 16.

*Preoți 12, 8.

23. Precum iaste scris în leagea Domnului, *că toată partea bărbătească ce deșchide zgăul sfintul Domnului să va chema,

24. Și să dea în jirtvă, precum s-au zis în leagea Domnului, *o păreache de turtureale au doi pui de porumbi.

Zac. 8.

La Stretenie Domnului la utrânie Zac. 8.

25. Și iată, un om era în Ierusalim, căruia numele Simion; și omul acesta era drept și cu frica lui Dumnezeu, așteptând mângăierea lui Israil; era și Duhul Sfânt într-însul.

26. Și răspuns luase de la Duhul Sfânt că nu va vedea moartea până nu va vedea pre Hristosul Domnului.

27. Și au venit cu duhul în besearică și, când ducea pruncul Isus părinții Lui, să facă după obiceiul legii pentru El,

28. Și el l-au luat în brațele sale și bine au cuvântat pre Dumnezeu și au zis:

29. „Acum slobozi pre sluga Ta, Stăpâne Doamne, după cuvântul Tău, în pace, ||

30. Că au văzut ochii miei mântuirea Ta, 123r

31. Care ai gătit înaintea feții tuturor noroadelor,

32. Lumină spre descoperirea limbilor și slavă norodului Tău, Israil”.

Sfârșit utrâniei.

33. Și era tatăl Lui și muma mirându-să de acealea ce să zicea despre El.

*Isaie 8, 14.

Râm. 9, 33.

1 Petru 2, 7.

34. Și i-au blagoslovit Simion și au zis cătră Maria, muma Lui: *„Iată, S-au pus Acesta spre cădearea și spre sculara multora în Israil și spre sămn căruia să va zice împotrivă.

35. Și prin sufletul tău va treace sabiia, ca să să deascopere din multe inimi cugetele”.

36. Și era Anna prorocița, fata lui Fanuil, din neamul Asir. Aceasta petrecusă în zile multe și trăisă cu bărbatul său șapte ani din fecioria sa.

37. Și aceasta, văduvă până la ani optzeci și patru, carea nu să depărta de besearică, cu posturi și cu rugăciuni slujind noaptea și zioa. |

38. Și aceasta, într-acei ceas venind, să mărturisii Domnului și grăia de El tuturor celor 123v
ce aștepta răscumpărarea lui Israil.

Sfârșit sfântului.

39. Și, când au săvârșit toate după leagea Domnului, s-au întors în Galileea, în cetatea sa, Nazaret.

40. Iară Pruncul creștea și Să întărea, plin de înțelepciune. Și darul lui Dumnezeu era cu El.

Sfârșit Stretenie.

*Ieșir. 23, 15

și 34, 18.

2 Leage 16, 1.

41. Și mergea părinții Lui în toți anii în Ierusalim, *la praznicul Paștilor.

42. Și, fiind de ani doisprăzece, suindu-să ei în Ierusalim, după obiceiul praznicului,

43. Și, plinindu-să zilele, întorcându-să, au rămas Pruncul Isus în Ierusalim și n-au știut părinții Lui.

44. Iară socotindu-L a fi cu soțiile, au venit cale de o zi și-L căuta între rudenii și între cunoscuți.

45. Și, neaflându-L, s-au întors în Ierusalim, căutându-L. ||

124r 46. Și au fost, după trei zile L-au aflat în beseerică în mijlocul dascalilor, auzindu-i și întrebându-i.

47. Și să mira toți cei ce-L auzia de înțelepciunea și răspunsurile Lui.

48. Și, văzându-L, s-au mirat. Și au zis muma Lui câtră El: „Fiule, ce ai făcut noao așa? Iată, tatăl Tău și eu ducându-ne, Te căutam”.

49. Și au zis câtră ei: „Ce e că Mă căutați, nu știați că în ceale ce sânt ale Tatălui Mieiu trebuie să fiu?”

50. Și ei n-au înțeles cuvântul carele au grăit câtră ei.

51. Și S-au pogorât cu ei și au venit în Nazaret. Și era supus lor și muma Lui ținea toate cuvintele acestea întru inima sa.

52. Și Isus creștea cu înțelepciunea și cu vârsta, înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

Sfârșit Tăiarei Împrejur. |

124v

Cap 3

Ioan să trimite de la Domnul a plini cu propovedania sa prorocia Isaiei și gloatele publicanilor și ostașilor dă sfat, zicând ce trebuie fieștecarele a face; și mărturisește mărimea lui Hristos și a botezului Lui, pre Carele de la dânsul botezându-Să, să pogoară porumbul și glasul Tatălui să aude. Și să urzește neamul Lui, de la Iosif până la Adam suindu-să.

La vecernia Botezului. Zac. 9.

Zac. 9.

1. **I**ară în anul împărăției lui Tiverie chesariului al cincisprăzeacelea, stăpânind Pilat din Pont în Iudeea, iară tetarha Galileii, Irod, iară Filip, fratele lui, tetarha Ituriei și a ținutului Trahoniei, și Lisania, Avilaniiii tetarha,

2. *Supt căpeteniile preoților Anna și Caiafa, fost-au cuvântul Domnului preste Ioan, fiul Zahariei, în pustie. *Fapt. 4, 6.

3. *Și au venit în tot ținutul Iordanului, propoveduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor, || *Math. 3, 1. Marc. 1, 4.

125r 4. Precum iaste scris în cartea cuvintelor Isaie prorocului: *, „Glasul celui ce strigă în pustie: «Gătiți calea Domnului, dreapte faceți cărările Lui!»». *Isaie 40, 3. Ioan 1, 23.

5. Toată valea să va umplea și tot muntele și dealul să va smeri. Și vor fi ceale strâmbe dreapte, și ceale aspre, spre căi neatede.

6. Și va vedea tot trupul mântuirea lui Dumnezeu”.

- *Math. 3, 7 7. Zicea, dară, cătră gloatele ceale ce ieșiia să să boteaze de la el: „Pui de năpârci, cine v-au arătat a fugi de viitoarea mânie?”
8. Faceți, dară, roduri vreadnice de pocăință și nu începeți a zice: «Tată avem pre Avraam». Că zic voao că putearnic e Dumnezeu din petritele aceastea a deștepta fiii lui Avraam.
9. Că, iată, săcurea la rădăcina copaciului e pusă. Deci tot pomul ce nu face rod bun să va tăia și în foc să va arunca”.
10. Și-l întreba gloatele, zicând: „Dară ce | vom face?” 125v
- *Iacov 2, 15 11. Și, răspunzind, zicea lor: „Cel ce are doao îmbrăcăminte deaie celui ce n-are. Și
1 Ioan 3, 17 cel ce are bucate așijderea facă”.
12. Și au venit și publicanii să să boteaze și au zis cătră el: „Învățătoriule, ce vom face?”
13. Iară el au zis cătră ei: „Nimica mai mult de ce vi s-au rânduie să faceți”.
14. Și-l întreba și ostașii, zicând: „Ce vom face și noi?” Și au zis lor: „Pre nime să nu bateți, nici năpaste să faceți. Și fiți îndestulați cu plata voastră”.
15. Iară socotind norodul și cugetând toți în inimile sale de Ioan că doară el ar fi Hristos,
- *Math. 3, 11 16. Răspuns-au Ioan, zicând tuturor: „Eu adecă cu apă vă botez; iară va veni Cel mai
Marc. 1, 8 tare decât mine, a Căruia nu sânt vreadnic a dezlega cureaoa încălțămintelor Lui. **Acela
Ioan 1, 26 vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”.
- **Math. 3, 11 17. A Căruia vânturătoarea e în mâna Lui și va curăți aria Sa și va aduna grăul în jignița
Fapte 1, 10 și Sa, iară pleavele va arde cu focul nestins”. ||
- 11, 16 și 19, 4 18. Multe adecă și altele îndemnând, propoveduia norodului. 126r
- Math. 3, 11
Zac. 10. *Sfârșit vecernia Botezului. Luni 1 după Anul Nou. Zaceal 10.*
- *Math. 14, 4 19. *Iară Irod tetrarhul certându-să de el pentru Irodiada, muiarea frăține-său, și pentru
Marc. 6, 17 toate răotățile care au făcut Irod,
20. Au adaos și aceasta preste toate și au închis pre Ioan în temniță.
- *Matheiu. 3, 17. 21. *Și au fost când să boteza tot norodul și Isus botezându-Să și rugându-Să, s-au deșchis ceriul,
Marc 1, 10. 22. Și s-au pogorât Duhul Sfânt cu față trupească, ca un porumbu, pre El. Și glas din
Ioan 1, 32. ceriu au fost: „Tu ești Fiul Mieu cel iubit, întru Tine bine Mi-au plăcut”.
- *Matheiu. 3, 17 și 17,5. *Sfârșit luni. Zac. 11.*
Jos 9, 35.
- 2 Petru 1, 17. 23. Și însuș Isus era, începând, ca de treizeci de ani, precum să părea, fiul lui Iosif, carele
Zac. 11. au fost a lui Eli, care au fost a lui Mathat,
24. A lui Levi, a lui Melhi, a lui Ianan, a lui Iosif,
25. A lui Mathathie, a lui Ammos, a lui Naum, a lui Esli, a lui Nagghi, |
26. A lui Maath, a lui Mathathie, a lui Semei, a lui Iosif, al Iudei, 126v
27. A lui Ioana, a lui Risa, a lui Zorovavel, a lui Sarathiil, a lui Niri,
28. A lui Melhi, a lui Addi, a lui Cosam, a lui Elmodam, a lui Ir,
29. A lui Isus, a lui Eliezer, a lui Iorim, a lui Mathan, a lui Levi,
30. A lui Simion, a lui Iuda, a lui Iosif, a lui Iona, a lui Eliachim,
31. A lui Melia, a lui Menna, a lui Mathatha, a lui Nathan, a lui David,
32. A lui Esse, a lui Ovid, a lui Vooz, a lui Salmon, a lui Naason,
33. A lui Aminadav, a lui Aram, a lui Esrom, a lui Fares, a lui Iuda,
34. A lui Iacov, a lui Isaac, a lui Avraam, a lui Thara, a lui Nahor,
35. A lui Saruh, a lui Ragav, a lui Faleg, a lui Ever, a lui Sali,
36. A lui Cainan, a lui Arfaxad, a lui Sim, a lui Noe, a lui Lameh,
37. A lui Mathusal, a lui Enoh, a lui Iared, a lui || Malaleil, a lui Cainan, 127r
38. A lui Enos, a lui Sith, a lui Adam, carele au fost a lui Dumnezeu.

Cap 4

Isus, după patruzăci de zile de post biruind ispitele Satani, în sinagoga Nazaretului citeaște cea despre Sine prorocia lui Isaie. Și zice prorocul a nu fi primit în moșiia sa; pentru aceea vrea a-L repezi din munte. Scoate în Capernaum dracul și tămăduiaște pre soacra lui Simon și pre alții mulți de multe fealiuri de boale și dracii scoate.

Zac. 12.

Mierc. 1 dumc. Zac. 12.

1. **I**ară Isus, plin de Duhul Sfânt, S-au întors de la Iordan și Să ducea de Duhul în pustie

Math. 4, 11.
Marc. 1, 12.

Sfârșit marți.

2. Patruzăci de zile și Să ispitia de la diavolul. Și n-au mâncat nimica în zilele aceale. Și, sfârșindu-să aceale, au flămânzit.

3. Și i-au zis diavolul: „De ești Fiul lui Dumnezeu, zi pietrii aceștia să fie pâne”.

4. Și au răspuns câtră el Isus: „Scris este *că nu cu sângură pânea trăiaște omul, ci cu tot cuvântul lui Dumnezeu”.

*2 Leage 8, 3.
Math. 4, 4.

127v 5. Și L-au dus diavolul într-un munte înalt și I-au arătat toate împărățiile lumii într-o cirtă de vreme.

6. Și au zis Lui: „Ție voi da putearea aceasta toată și slava lor. Că mie sânt date și căruia vreau, le dau.

7. Tu, dară, de Te vei închina înaintea mea, vor fi ale Tale toate”.

8. Și, răspunzând Isus, au zis lui: *„Scris este: «Domnului Dumnezeului tău te vei închina și Aceluia Unuia vei slugi»”.

*2 Leage 6, 13
și 20, 10.

9. Și L-au dus în Ierusalim și L-au pus pre aripa bisearecii și au zis Lui: „De ești Fiul lui Dumnezeu, slobozi-Te de aici jos.

10. *Că scris este că îngerilor Săi va porunci pentru Tine să te ție,

*Psalm 90, 11.

11. Și că în mâni Te vor lua, ca să nu vatem de piatră piciorul tău”.

12. Și, răspunzând Isus, au zis lui: „Zis este *«Nu vei ispiti pre Domnul, Dumnezeul tău»”.

*2 Leage 6, 16.

13. Și, sfârșindu-să toată ispita, diavolul s-au dus de la El până la o vreme.

14. *Și S-au întors Isus cu putearea Duhului în Galileea și au ieșit veaste de El pre tot ținutul acela. ||

*Math. 4, 14.
Marc. 1, 14.

128r 15. Și El învăța în sinagogurile lor și Să proslăvea de toți.

Sfârșit miercuri. Joi 1. Zac. 13.

Zac. 13.

16. *Și au venit în Nazaret, unde crescusă, și au intrat după obiceiul Său sâmbăta în besearecă și S-au sculat a citi.

*Math. 13, 54.
Marc. 6, 1.

17. Și S-au dat Lui cartea lui Isaie prorocul. Și cât au deșchis cartea, și au aflat locul unde era scris:

Ioan 4, 45.

18. *„Duhul Domnului preste Mine, pentru carea M-au uns; a binevesti săracilor M-au trimis, a vindeca pre cei zdrobiți cu inima,

*Isaie 16, 1.

19. A propoveduii robilor slobozirea și orbilor vederea, a lăsa pre cei frânți întru slobozenie, a propoveduii anul Domnului cel primit și zioa răsplătirii”.

20. Și, închizând cartea, o au dat slugitoriului și au șezut. Și ochii tuturor în sinagoga era uitându-să spre El.

21. Și au început a zice câtră ei: „Că astăzi s-au plinit scriptura aceasta în urechile voastre”.

Vineri 1. Zac. 14. |

Zac. 14.

22. Și toți îi da mărturie și să mira de cuvintele darului care ieșea din gura Lui și zicea: 128v
„Au nu acesta este fiul lui Iosiv?”
23. Și au zis lor: „Adevărat Îmi veți zice această pildă: «Vraciule, vindecă-te pre tine însuși! Câte am auzit a fi făcute în Capernaum, fă și aici în moșiia ta!»”
24. Și au zis: „Amin zic voao, că nici un proroc e primit în moșiia sa.
25. Adevăr zic voao, multe văduve era în zilele lui Ilie în Israil, când s-au închis ceriul ani trei și șasă luni, când s-au făcut foamete mare preste tot pământul.
- *3 Împăr. 17, 9. 26. *Și la nice una dintr-însele s-au trimis Ilie, fără la Saretha Sidonului, câtră o muiare văduvă.
- *4 Împăr. 5, 14. 27. *Și mulți leproși era în Israil supt Ilisei prorocul, și nice unul dintr-înșii s-au curățit, fără Neman Sirianul”.
28. Și s-au umplut toți în sinagogă de mânie, auzind aceste.
29. Și s-au sculat și L-au scos din cetate și L-au dus până la sprânceană muntelui pre carele era zidită cetatea lor, să-L arunce.
- Math. 4, 13. 30. Iară El, trecând prin mijlocul lor, Să ducea.
- Marc. 1, 21.

Zac. 15.

Sfârșit vineri și a prorocilor. Sâmb. 1. Zac. 15.

31. Și S-au pogorât în Capernaum, în cetatea || Galileii, și acolo îi învăța sâmbăta. 129r
- *Math. 7, 28. 32. *Și să minuna de învățătura Lui, că cu puteare era cuvântul Lui.
- *Marc. 1, 23. 33. *Și în sinagoga era un om având drac necurat și au strigat cu glas mare,
34. Zicând: „Ce e noao și Ție, Isus Nazarineanule? Venit-ai a ne pierde? Știu-Te cine ești, Sfântul lui Dumnezeu”.
35. Și l-au certat Isus, zicând: „Amuțeaste și ieși dintr-însul!” Și lăpădându-l dracul în mijloc, au ieșit de la el și nimic nu i-au stricat.
36. Și au fost frică între toți și grăia între sineș, zicând: „Ce cuvânt este acesta, că cu puteare și cu vârtute poruncește duhurilor celor necurate și ies?”
37. Și ieșiia veastea de El întru tot locul ținutului.

Zac. 16.

Luni 2. Zac. 16.

- *Math. 8, 14. 38. Și, sculându-Să Isus din sinagoga, au intrat în casa lui Simon. *Iară soacra lui Simon era prinsă de mari friguri și s-au rugat Lui pentru ea.
- Marc. 1, 30. 39. Și, stând lângă ea, au poruncit frigurilor și o au lăsat. Și, numaidecât sculându-să, slugiia lor. |
40. Iară apuind soarele, toți cei ce avea neputincioși cu multe fealiuri de boale îi ducea 129v la El. Iară El, puiind mâinile pe fieștecarii, îi vindeca.
- *Marc. 1, 34. 41. *Și ieșiia dracii din mulți strigând și zicând: „Că Tu ești Fiiul lui Dumnezeu”. Și certându-i, nu-i lăsa a grăii, că-L știa a fi Hristos.
42. Iară făcându-să zi, ieșind să ducea la loc pustiiu; și gloatele Îl căota și au venit până la El și-L ținea, să nu Să ducă de la ei.
43. Căroră El au zis: „Că și altor cetăți trebuie să vestesc împărăția lui Dumnezeu, că pentru aceea sânt trimis”.
44. Și era propoveduind în sinagogurile Galileii.

Sfârșit luni.

Cap 5

După ce învățasă din corabia lui Petru, el aruncând după porunca Lui năvodul, au prins mulțime de pești. Leprosul vindecat îl trimite la preoți. Slăbănogului, iertându-i întâi păcatele, poruncește să-și ia patul. Șezând la masă cu Levi, pre carele de la vamă chemasă, pricina dă farisăiilor ce murmura pentru ce petreace cu păcătoșii și pentru ce nu postesc ucenicii Lui.

Zac. 17.

Duminică 1. Zac. 17. ||

1. i au fost când năvălea mulțimea la El, să auză cuvântul lui Dumnezeu; și El sta 130r lângă iezorul Ghenesaretului.
- *Math. 4, 18. 2. *Și au văzut doao corăbii stând lângă iezor. Iară pescarii să pogorâsă și spăla mregile,
- Marc. 1, 16.

3. Și, întrând întru una dintr-însele, care era a lui Simon, l-au rugat să o depărteze puțin de la uscat. Și șezând învăța din corabie gloatele.

4. Și, dacă au încetat a grăii, au zis către Simon: „Du-o la adânc și aruncaț mregele voastre spre vânat”.

5. Și, răspunzând Simon, au zis Lui: „Învățătoriu!e, toată noaptea ostenindu-ne, nimica am prins. Iară în cuvântul Tău voi arunca mreagea”.

6. Și, făcând aceasta, au prins mulțime de pești și să rumpea mreagea lor.

7. Și au vestit soțiilor, carii era într-altă corabie, să vie și să le agiute. Și au venit și au umplut amândoa corăbiile, așa cât să mai cufunda.

8. Carea văzând Simon Petru, au căzut la genunchile lui Isus, zicând: „Ieși de la mine, că om păcătos sânt, Doamne!”

9. Că spaima îl cuprinsease pre el și pre toți cei ce era cu el în prinsoarea peștilor carea prinsease. |

130v 10. Așșdirea și pre Iacov și pre Ioan, feciorii lui Zevedei, carii era soții lui Simon. Și au zis către Simon Isus: „Nu te teame, că dintr-aceasta oameni vei prinde”.

11. Și, ducând la uscat corăbiile, lăsând toate, au mers după El.

Sfârșit dumc. Marți 2. Zac. 18.

Zac. 18.

12. *Și au fost fiind într-o cetate și iată un om plin de lepră; și, văzând pre Isus și căzând pre față, L-au rugat zicând: „Doamne, de vrei, mă poți curăți”.

*Math. 8, 2.
Marc. 1, 40.

13. Și, întinzând mâna, S-au atins de el, zicând: „Vreau, curățește-te!” Și numaidecât lepra s-au depărtat de la el.

14. Și El i-au poruncit ca nimăru să nu spuie, ci: „Mergi, arată-te preotului și ado pentru curăția ta, *precum au poruncit Moisi, întru mărturie lor”.

*Preoți 14, 4.

15. Și, străbătând mai vârtos cuvântul de El, și să aduna gloate multe să-L auză și să să vindece de neputințele sale.

16. Iară El Să depărta în pustie și Să ruga.

Sfârșit marți. Sâmb. 5. Zac. 19.

Zac. 19.

131r 17. Și au fost într-una de zile și El ședea învățând; și era fariseii șezând și învățătorii legii, carii venisă din toate coșteiturile Galileii | și a Iudeii și din Ierusalim. Și putearea Domnului era a-i vindeca.

18. *Și iată nește bărbați purtând într-un pat un om slăbănog; și căota să-l bage și să-l puie înaintea Lui.

*Math. 9, 2.
Marc. 2, 3.

19. Și, neaflând prin ce parte l-ar băga, pentru gloată, s-au suit pre acoperiș și prin podeale l-au slobozit cu patul în mijloc, înaintea lui Isus.

20. A cărora credință cât au văzut, au zis: „Omule, iartă-ți-să păcatele tale”.

21. Și au început a cugeta cărturarii și fariseii, zicând: „Cine este acesta, care grăiaște hule? Cine poate ierta păcatele, fără sângur Dumnezeu?”

22. Iară cât au cunoscut Isus cugetele lor, răspunzând, au zis câtră ei: „Ce cugetați în inimile voastre?”

23. Ce e mai lezne a zice: «Iartă-ți-să păcatele» au a zice: «Scoală și umblă»?

24. Ci, ca să știți că Fiiul Omenesc are puteare pre pământ a ierta păcatele (au zis slăbănogului), ție zic: «Scoală, ia patul tău și mergi în casa ta!»

25. Și îndată sculându-să înaintea lor, au luat patul în care zăcea și s-au dus în casa sa, mărind pre Dumnezeu.

26. Și spaimă au cuprins pre toți și marea pre Dumnezeu și s-au umplut de frică, | zicând: „Că am văzut minunate astăzi”.

131v

Zac. 20.

Sfârșit sâmb. 2 sâmb. 3. Zac. 20.

*Math. 9, 9. 27. *Și după aceastea au ieșit și au văzut un publican, pre nume Levii, șezând la vamă și au zis lui: „Vino după Mine!”

Marc. 2, 14.

28. Și, lăsând toate, au mers după El.

29. Și l-au făcut ospăț mare Levi în casa sa. Și era gloată multă de vameși și de alții, carii era cu ei șezând.

30. Și murmura fariseii și cărturarii lor, zicând câtră ucenicii Lui: „Pentru ce cu vameși și cu păcătoșii mâncați și beați?”

31. Și răspunzând Isus, au zis câtră ei: „Nu trebuie sănătoșilor vraci, ci bolnavilor;

32. N-am venit a chema pre cei drepți, ci pre cei păcătoși la pocăință”.

Zac. 21.

Sfârșit sâmb. Mier. 2. Zac. 21.

*Marc. 2, 18. 33. Iară ei au zis câtră El: * „Pentru ce ucenicii lui Ioan să postesc adease și fac rugăciuni, așisdirea și a fariseilor, iară ai Tăi mănca și beau?”

34. Cârora El au zis: „Au doară veți putea face fiii mirelui a posti când este cu ei mirele?”

35. Iară vor veni zilele când să va lua de la ei mirele; atunci să vor posti într-aceale zile”.

36. Și le zicea și pildă: „Că nime nu pune peatec de la veștmânt nou în vejmânt vechiu. Într-alt chip și cel nou să rumpe, și celui vechiu nu i să cuvine peatecul de la cel nou.

37. Și nime nu bagă vinul nou în foi vechi. Într-alt chip va sparge vinul nou foi și acela să va vărsa și foi vor peri. ||

38. Ci vinul nou în foi noi trebuie băgat și amândoi să țin.

39. Și nime, bând vechiu, numaidecât vrea nou, că zice: «Cel vechiu mai bun este»”.

132r

Sfârșit mierc.

Cap 6

Pre ucenici, sâmbăta spice smulgând, mântuiaște și într-altă sâmbătă o mână sacă vindecă. Pre cei doisprăzeace aleși numeaște apostoli și cu ei și cu mulțime multă, stând în loc pustiiu, învață fericirile și alte sfaturi și porunci evanghelicești. De oțapăcul în ochiul fratelui și de pomul bun și rău din rod a-l cunoaște. Cel ce aude cuvintele lui Hristos cui să asamână de le va plini și cui de nu le va plini.

Zac. 22.

Sâmb. 4. Zac. 22.

Math. 12, 1.
Marc. 2, 23.

1. i au fost în sâmbăta a doao, întâi trecând prin sămânături, smulgea ucenicii Lui spice și mânca frecându-le în mâni.

2. Iară unii dintre farisei zicea lor: „Ce faceți carea nu-i slobod sâmbăta?”

3. Și, răspunzând Isus câtră ei, au zis: „Nici aceasta ați citit ce au făcut David când flămânzisă el și cei ce cu el era?”

*1 Împăr. 21, 6. 4. *Cum au intrat în casa lui Dumnezeu și pânele punerei-înainte le-au luat și le-au mâncat și au dat celor | ce era cu el, care nu era slobod a le mânca, **fără numai preoților?”

**Ieșire 29, 32.

Preoți 24, 9.

*Math. 12, 10.

Marc. 3, 1.

6. Și au fost și într-altă sâmbătă, de au intrat în sinagoga și învăța. *Și era acolo un om și mâna lui cea dreaptă era uscată.

132v

7. Și lua aminte cărturarii și fariseii de lor vindeca sâmbăta, ca să afle de unde să-L părăsască.

8. Iară El știa cugetele lor. Și au zis omului celui ce avea mână uscată: „Scoală și stăi în mijloc”. Și, sculându-să, au stătut.

9. Și au zis câtră ei Isus: „Întrebu-vă pre voi de e slobod sâmbăta bine a face au rău? Suflet a mântuiei au a pierde?”

10. Și, uitându-Să împregiur la toți, au zis omului: „Întinde mâna ta!”; și o au întins și s-au întregit mâna lui.

Sfârșit sâmb.

11. Iară ei s-au umplut de neînțelepciune și grăia între sineș ce ar face lui Isus.

Joi 2. Zac. 23.

Zac. 23.

12. Și au fost într-aceale zile, ieșit-au în munte să Să roage și era înoptând în rugăciunea lui Dumnezeu.

13. *Și, făcându-să zioă, au chemat ucenicii Săi și au ales doisprăzece dintr-înșii (pre carii și apostoli i-au numit): | |

*Math. 10, 11.
Marc. 3, 13.

133r 14. Pre Simon, pre care l-au numit Petru, și Andrei, fratele lui, Iacov și Ioan, Filip și Vartholomeu,

15. Mathei și Thoma, Iacov a lui Alfeiu și Simon, care s-au chemat Zilotis,

16. Și Iuda a lui Iacov și Iuda Iscarioteanul, carele au fost vânzătoriu.

Vineri 2 și la precuvioși. Zac. 24.

Zac. 24.

17. Și, pogorându-Să cu ei, au stătut în loc șes și mulțimea ucenicilor Lui și mulțimea multă de noroade din toată Iudeea și din Ierusalim și din țânutul mării și a Tirului și a Sidonului,

18. Carii venisă să-L auză și să vindece de boalele sale. Și cei ce să chinuia de duhuri necurate să vindeca.

19. Și toată mulțimea căota să să atingă de El, că puteare ieșia din El și vindeca pre toți.

Sfârșit joi.

20. *Și El, rădicându-și ochii spre ucenicii Săi, zicea : „Fericți sânteți, săracilor, că a voastră este împărăția lui Dumnezeu.”

*Math. 5, 2.

21. Fericți cei ce flămânziți acum, că vă veți sătura. Fericți cei ce plângeți acum, că veți râde.

22. *Fericți veți fi când vă vor urî oamenii și când vă vor despărți și vă vor ocârî și vor lăpăda numele vostru ca un rău, pentru Fiiul Omenesc. |

*Math. 5, 11.

23. Bucurați-vă într-acea zi și săltați că, iată, plata voastră multă este în ceriu; că după aceste făcea prorocilor părinții lor.

133v

Zac. 25.

Sfârșit vineri. Luni 3 și la precuvioși. Zac. 25.

- *Ecli. 31, 8. 24. *Însă amar voao, bogățiilor, că aveți mângăierea voastră.
 Amos 6, 1. 25. *Amar voao, sătuiuilor, că veți flămânzi. Amar voao, carii râdeți acum, că vă veți jeli și veți plânge.
 *Isaie 65, 13. 26. Amar voao, când bine vă vor zice oamenii, că aseamenea făcea prorocilor celor mincinoși părinții lor.
 27. Iară voao zic, celor ce auziți: iubiți pre neprietenii voștri, bine faceți celor ce vă urăsc.
 28. Grăiți de bine pre cei ce vă blastămă și vă rugați pentru cei ce vă năpăstuiesc.
 *Math. 5, 39. 29. *Și celui ce te loveaște preste falcă, dă-i și ceaalaltă; și celui ce ia vejmântul tău și îmbrăcăminte, nu-i tăgădui.
 1 Corith. 6, 7. 30. Și tot celui ce ceare de la tine, dă-i. Și cel ce ia ale tale, nu le ceare.

Zac. 26.

Sfârșit luni. Dumc. 2. Zac. 26.

- *Tovie 4, 16. 31. *Și precum vreați să vă facă oamenii, și voi le faceți așșdirea.
 Math. 7, 12. 32. *Și, de iubiți pre cei ce vă iubesc, ce har este voao? Că și păcătoșii iubesc pre cei ce iubesc pre ei.
 *Math. 5, 46. 33. Și, de veți face bine celor ce vă fac voao bine, ce har este voao? Că și păcătoșii fac aceaste. ||
 *2 Leage 15, 8. 34. *Și, de veți da împrumut celor de la carii nădăjduiți a lua, ce har este voao? Că și 134r
 Math. 5, 42. păcătoșii împrumutează păcătoșilor, să ia aseamenea.
 35. Drept aceaea, iubiți pre neprietinii voștri, bine faceți și dați împrumut, nimic de acolo nădăjduind; și va fi plata voastră multă și veți fi fiii Celui Înalt, că El e milostiv preste cei nemulțămitori și răi.
 36. Fiți dară milostivi, precum și Tatăl vostru milostiv este.

Zac. 27.

Sfârșit dumc. Zac. 27.

- *Math. 7, 1. 37. *Să nu giudecați și nu vă veți judeca. Să nu osândiți și nu vă veți osândi. Iertați și vi să va ierta.
 38. Dați și să va da voao. Măsură bună și îndesată și scuturată și vărsându-să vor da în sinul vostru. *Că cu aceaeași măsură cu carea veți măsura să va măsura voao”.
 *Math. 7, 2. 39. Și le zicea lor și pildă: „Au doară va putea orbul povățuii pre orb? Au nu amândoi în groapă cad?
 Marc. 4, 24. 40. *Nu este ucenicul preste învățatoriul său. Iară desăvârșit tot va fi de va fi ca învățatoriul lui.
 *Math. 10, 24. 41. *Iară ce vezi oțapăcul în ochiul fratelui tău, iară bârna care este în ochiul tău nu o socotești? |
 Ioan 13, 16. 42. Au cum poți zice fratelui tău: «Frate, lasă să scoț oțapăcul din ochiul tău», nevăzând tu bârna în ochiul tău? Fățarnice, leapădă întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea să scoți oțapăcul din ochiul frățâne-tău. 134v
 *Math. 7, 3. 43. Că nu este pom bun care face poame reale, nici pom rău făcând rod bun.
 Math. 7, 18 și 12, 33. 44. Că fieștecare pom din rodul său să cunoaște, că nu culeg din spini smochine, nici din rug culeg struguri.
 45. Omul bun din comoara inimii sale cea bună scoate ce e bun, și omul rău din comoara rea scoate rău; că din prisosința inimii grăiaște gura.

Zac. 28.

Sfârșit marți. Mierc. 3. Zac. 28.

- Math. 7, 21. 46. Iară ce Mă chemați «Doamne, Doamne!», și nu faceți ceale ce zic?
 Râm. 2, 13. 47. Tot cel ce vine la Mine și aude cuvintele Meale și le face arăta-voi voao cui este aseamenea;
 Iacov 1, 32. 48. Aseamenea este omului ce zideaște casă, care au săpat afund și au pus temelie pre piatră. Și, fiind povoiu, s-au lovit râul de casa aceaea și nu o au putut clăti, că era întemeiată pre piatră.

49. Iară cel ce aude și nu face, aseamenea este omului celui ce zideaște casa sa pe pământ fără temelie, în carea au lovit râul și numaidecât au căzut. Și au fost răsipirea ||
135r căderea casii aceia mare”.

Cap 7

Mirându-să de credința sutașului, de departe îi tămăduiaște sluga. Lângă poarta cetății Naim, fiiul văduvei îl învie. Înaintea ucenicilor lui Ioan Botezătorului, ce întreba au El ar fi cel ce era să vie, multe seamne face. Și aceia, ducându-să, pre Ioan mult laudă. Jidovilor, nici a lui Ioan, nici a lui Hristos viața le-au plăcut, pre carii asemănă pruncilor ce strigă în târg între sineși. De la muierea păcătoasă picioarele I să ung. Răspunde lui Simon, ce murmura pentru aceasta, puind spre aceasta pilda de doi datornici și iertând păcatele muierii.

1. **I**ară dacă au plinit toate cuvintele Sale în urechile norodului, au intrat în Math. 8, 5.
Capernaum.

Sfârșit mierc. Sâmb. 5. Zac. 29.

Zac. 29.

2. Iară a unui sutaș sluga era bolnav și spre moarte, care era lui iubit.

3. Și, auzând de Isus, au trimis la El pre bătrânii jidovilor, rugându-L să vie și să mântuiască sluga lui.

135v 4. Iară ei, viind la Isus, Îl ruga cu deadinsul, zicând Lui: „Că vreadnic este să faci lui aceaste, |
5. Că iubeaște neamul nostru și sinagoga el o au zidit noao”.

6. Iară Isus mergea cu ei și, nefiind departe de casă, au trimis la El sutașul prieten, zicând:
*„Doamne, nu Te osteni, că nu sânt vreadnic să întri supt acoperișul meu. *Math. 8, 8.

7. Pentru carea și pre mine însumi nu m-am socotit vreadnic să viu la Tine. Ci zi cu cuvântul și să va însănătoșa sluga mea.

8. Că și eu sânt om supt biruință rânduit, având supt mine ostași. Și zic cestuia: «Mergi!», și merge; și altuia: «Vino!», și vine; și slugii meale: «Fă aceasta!», și face”.

9. Carea auzând Isus, S-au mirat. Și, întorcându-Să, au zis noroadelor ce vinea după El: „Amin zic voao, nici în Israil n-am aflat atâta credință”.

10. Și, întocându-să cei trimiși acasă, au aflat sluga ce bolisă sănătos.

Sfârșit sâmb. Dumc. 3. Zac. 30.

Zac. 30.

11. Și au fost după aceea, mergea în cetatea ce să cheamă Naim. Și mergea cu El ucenicii Lui și gloată multă.

12. Iară apropiindu-să de poarta cetății, iată să scotea un mort, fiul unu maiicei sale. Și aceasta era văduvă, și norod mult din cetate cu ea.

13. Carea văzând-o Domnul, I s-au făcut milă de ea și au zis ei: „Nu plânge!” ||

14. Și s-au apropiat și s-au atins de sicriiu (iară cei ce îl purta au stătut) și au zis: „Tinărule, 136r
ție zic: «Scoală!»”.

15. Și au șezut mortul și au început a grăii; și l-au dat mumei sale.

*Gios 29, 19. 16. Și au cuprins pre toți frica. Și marea pre Dumnezeu, *zicând: „Că proroc mare s-au
Ioan 4, 19. sculat între noi” și: „Că Dumnezeu au cercetat pre norodul Său”.

Zac. 31.

Sfârșit dumc. Joi 3. Zac. 31.

17. Și au ieșit cuvântul acesta în toată Iudeea de El și întru tot ținutul de împregiur.

18. Și au vestit lui Ioan ucenicii Lui de toate aceaste.

*Math. 11, 12. 19. *Și au chemat doi din ucenicii săi Ioan și i-au trimis la Isus, zicând: „Ești Cel ce vii
au pre altul vom aștepta?”

20. Și venind la El bărbații, au zis: „Ioan Botezătorul ne-au trimis la Tine, zicând: «Tu
ești Cel ce vii au pre altul așteptăm?»”

21. (Iară într-acei ceas pre mulți au vindecat de boale și de rane și de duhuri reale și
multor orbi le-au dăruit vedere). |

*Isaie 35, 5. 22. Și, răspunzând, au zis lor : „Mergând, spuneți lui Ioan ceale ce ați auzit și ați văzut: 136v
*că orbii văd, șchiopii umblă, leproșii să curățesc, surzii aud, morții să scoală, săracilor
bine să vestește.

23. Și fericit e oricare nu să va sminti întru Mine”.

24. Și dacă s-au dus solii lui Ioan, au început de Ioan a zice câtră gloate: „Ce ați ieșit în
pustie a vedea? Trestie de vânt clătită?”

25. Dară ce ați ieșit a vedea? Om cu veșminte moi îmbrăcat? Iată, cei ce sânt cu haină
scumpă și în desfătări în casele împăraților sânt.

26. Dară ce ați ieșit a vedea? Proroc? Adevărat zic voao, și mai mult decât proroc.

*Is. 51, 13. 27. *Acesta e de care este scris: «Iată, trimiț îngerul Mieu înaintea feaței Tale, carele va
Math. 11, 10. găti calea Ta înaintea Ta».

Marc. 1, 2. 28. Că zic voao: mai mare între născuții de muieri proroc decât Ioan Botezătorul nime
nu este. Iară cel ce e mai mic întru împărăția lui Dumnezeu mai mare decât el este”. ||

29. Și tot norodul, auzind, și publicanii lăuda pre Dumnezeu, botezându-să cu botezul 137r
lui Ioan.

Sfârșit a Botezătorului.

30. Iară fariseii și legiuitorii sfatul lui Dumnezeu l-au lepădat între sineși, nebotezându-să
de la el.

*Math. 11, 16. 31. Și au zis Domnul: *„Cui dară voi asămâna oamenii neamului acestuia? Și cui sânt
aseamenea?”

32. Aseamenea sânt pruncilor ce șed în târg și grăiesc între sineși și zic: «Cântatu-v-am
cu fluirele și n-ați săltat. Tânguitu-v-am și n-ați plâns».

*Math. 3, 4. 33. *Că au venit Ioan Botezătorul, nici mâncând pâne, nici bând vin, și ziceți: «Drac are».

Marc. 1, 6. 34. Venit-au Fiul Omului mâncând și bând și ziceți: «Iată om mâncăcios și bând vin,
prietinul vameșilor și a păcătoșilor».

35. Și s-au îndreptat înțelepciunea de la El tuturor fiilor Săi”.

Zac. 33.

Sfârșit vineri. Luni 4. Zac. 33. |

36. Și-L ruga oarecare din farisei să mânânce cu el. Și, întrând în casa fariseului, au șezut. 137v

*Math. 26, 7. 37. *Și, iată, o muiare care era în cetate, păcătoasă, cât au cunoscut că șezusă în casa
Marc. 14, 3 fariseului, au adus un alavastru de unsoare.

Ioan 22, 3. 38. Și, stând dinnapoi lângă picioarele Lui, cu lacrimi au început a uda picioarele Lui
și cu părul capului său le ștergea și săruta picioarele Lui și cu unsoare le unjea.

39. Iară văzând fariseul cel ce-L chemasă, au zis întru sine, zicând: „Acesta, de ar fi proroc,
ar ști adevărat cine și ce fealiu de muiare este carea să atinge de El, că-i păcătoasă”.

40. Și, răspunzând Isus, au zis câtră el: „Simone, am ceva a-ți zice”. Iară el au zis:
„Învățătorule, zi!”

41. „Doi datornici era unui cămătaric. Unul era deatoriu cinci sute de denari, și altul,
cincizăci.

42. Neavând ei de unde plăti, le-au iertat amânduror. Care, dară, l-au iubit mai mult?”

- 138r 43. Răspunzând Simon, au zis: „Mi să pare că cela || cui au iertat mai mult”. Iară El i-au zis: „Bine ai judecat”.
44. Și, întorcându-să către muiere, au zis lui Simon: „Vezi muierea aceasta? Întrat-am în casa ta, apă picioarelor Mele n-ai dat. Iară aceasta cu lacrimi au udat picioarele Mele și cu perii capului său le-au șters.
45. Sărutare nu Mi-ai dat, iară aceasta, de când au întrat, n-au încetat a-Mi săruta picioarele.
46. Cu untdelemn capul Meu nu l-ai uns, iară aceasta cu unsoare au uns picioarele Mele.
47. Pentru aceea zic ție: «Iartă-să ei păcate multe, că au iubit mult. Iară căruie mai puțin să iartă, mai puțin iubește”.
48. Și au zis către ea: *„Iartă-să ție păcatele”.
49. Și au început cei ce ședea împreună a zice între sineși: „Cine e Acesta, Carele și păcatele le iartă?”
50. Și au zis către muiere: „Credința ta te-au mântuit. Mergi în pace!” |

*Math. 9, 2.

138v

Cap 8

Pilda de sămănătoriu pune înaintea și ucenicilor o tâlcuiește. Nimica e tănuț carea să nu să vădească. Pre carii zice a fi mumă-sa și frații săi. În mare din somn Să deștaptă, vântul ceartă. Îndrăcitul cel cumplit de leghion de draci izbăvește, îngăduind dracilor să între în porci. Atingându-să de tivitura vejmântului Lui, muierea de curgerea sângelui să mântuiește și fata lui Iair arhisinagogului cu cuvântul Lui învie.

Marți 5. Zac. 34.

Zac. 34.

1. i au fost după aceea și El călătoria prin cetăți și prin sate, propoveduind și binevestind împărăția lui Dumnezeu, și cei doisprăzece cu El,
2. Și niște muieri, ce să vindecase de duhuri necurate și de neputințe: *Maria, carea să cheamă Magdalina, din carea șapte draci ieșise,
3. Și Ioanna, muierea Huzei, dregătorului Irod, și Susanna și altele multe, carele slujia Lui din averile sale.
4. Iară adunându-să gloată multă și din cetăți grăbind către El, au zis prin pildă:

*Mar. 16, 9.

Dneacă 4. Zaceal 35. ||

Zac. 35.

- 139r 5. *„Ieșit-au sămănătoriu să samine sămânța sa. Și, când sămâna, una au căzut lângă cale și s-au călcat și pasările ceriului o au mâncat.
6. Și alta au căzut pre piatră și, răsărind, s-au uscat, că nu avea reveneală.
7. Și alta au căzut între spini și, crescând împreună, spinii o au înecat.
8. Și alta au căzut pre pământ bun. Și, răsărind, au făcut rod însuțit”. Acestea zicând, striga: „Cine are urechi de auzit să auză!”
9. Și-L întreba ucenicii Lui ce ar fi pilda aceasta.
10. Căroră El au zis: „Voao s-au dat a ști taina împărăției lui Dumnezeu, iară celorlalți în pilde, *ca văzând să nu vază și auzând să nu înțeleagă.
11. Iară pilda aceasta iaste: sămânța iaste cuvântul lui Dumnezeu,
12. Iară cei de lângă cale, aceia sânt carii aud, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu, crezând, să să spăsască.
- 139v 13. Că cei de pre piatră, carii auzind, cu bucurie priimesc cuvântul, | și aceia rădăcini nu au, carii până la o vreamă cred, și în vreamă de ispită să despart.
14. Iară carea au căzut pre spini, aceștia sânt carii aud și, de griji și de bogății și de dulcețile vieții, mergând să înecă și nu aduc rod.
15. Iară carea pre pământ bun, aceștia sânt carii cu inimă bună și bine gătită auzind cuvântul, îl țin și rod aduc întru răbdare.

*Math. 13, 3.
Marc. 4, 3.

*Isaie 6, 9.

Math. 13, 14.

Marc. 4, 12.

Ioan 12, 4.

Fapte 28, 26.

Râm. 11, 8.

Sfârșit sâmb. 6. Zaceal 36.

Zac. 36.

16. *Iară nime, aprinzând candila. o acopere cu vas au supt pat o pune, ci spre sfașnic o pune, ca cei ce întră să vază lumina.
17. *Că nu iaste tănuț care să nu să vădească, nici ascuns care să nu să cunoască și la arătare să vie.

*Math. 5, 15.

Marc. 4, 21.

*Math. 10, 26.

Marc. 4, 22.

- *Marc. 13, 12 și 25, 29. 18. Vedeți, dară, cum auziți *că cel ce are da-să-va lui; și oricare nu are și ce i să pare că are să va lua de la el”.
- *Math. 12, 46. 19. *Și au venit la El muma și frații Lui și nu-L putea auzi pentru gloată.
- Marc. 3, 32. 20. Și s-au vestit Lui: „Mumă-Ta și frații Tăi stau afară, vrând a Te vedea”. ||
21. Care răspunzând, au zis cătră ei: „Muma Mea și frații Miei aceștia sânt, carii aud cuvântul lui Dumnezeu și-l fac”.

Zac. 37.

Sfârșit sâmb. Miercuri 4. Zac. 37.

- *Math. 8, 23. 22. *Și au fost într-o una de zile, și El S-au suit în corabie și ucenicii Lui; și au zis cătră ei: „Să treacem de ce-ace parte de iazear”. Și s-au suit.
- Marc. 4, 36. 23. Și, mergând ei cu corabia, au adormit și <a> pogorât viforul vântului în iezer și să umplea și era să peară.
24. Și, apropiindu-să, L-au deșteptat, zicând: „Învățătoriule, perim!” Iară El sculându-Să, au certat vântul și viforul apei și au încetat. Și s-au făcut liniște.
25. Și au zis lor: „Unde iaste credința voastră?” Carii temându-să, s-au mirat între eiș, zicând: „Cine, ți să pare, iaste Acesta, că și vânturilor și mării poruncește și ascultă de El?”

Sfârșit miercuri.

26. Și au vânslat la ținutul gadareanilor, care iaste în preajma Galileii.

Zac. 38.

Duminică 6. Zaceal 38.

27. Și, ieșind la uscat, L-au întâmpinat un om oarecarele care avea drac de multă | vreamă și cu veșmânt nu să îmbrăca, nici în casă rămânea, ci în mormânturi. 140v
28. Acela, cât au văzut pre Isus, au căzut înaintea Lui și, strigând cu glas mare, au zis: „Ce e mie și Ție, Isuse, Fiiul lui Dumnezeu celui înalt? Rogu-Te, nu mă chinui”.
29. Că poruncia duhului celui necurat să iasă din om, că în multe vremi îl apuca și să lega cu lanțuri și cu peante, păzindu-să. Și, rumpând legăturile, să purta de dracul prin pustii.
30. Și l-au întrebat Isus, zicând: „Cum ție-i numele?” Iară el au zis: „Leghiion”. Că întrase draci mulți într-însul
31. Și-L ruga să nu le poruncească a să duce în adânc.
32. Și era acolo o turmă de porci mulți, ce să păștea în munte; și-L ruga să-i lase a intra în ei. Și i-au lăsat.
33. Și au ieșit dracii din om și au intrat în porci. Și cu repejune s-au aruncat turma în iezer și s-au înecat.
34. Cărea văzând făcându-să, cei ce păștea au fu | git și au vestit prin cetate și prin sate. 141r
35. Și au ieșit să vază ce s-au făcut și au venit la Isus și au aflat pre om șezând, din care ieșisă dracii, îmbrăcat și sănătos cu mintea, la picioarele Lui, și s-au temut.
36. Și au spus lor și cei ce văzuse cum s-au mântuit de leghiion.
37. Și L-au rugat toată mulțimea ținutului gadareanilor să Să departeaze de la ei, că de mare frică era cuprinși. Iară El suindu-Să în corabie, S-au întors.
38. Și-L ruga omul din carele ieșisă dracii să fie cu El. Iară Isus l-au slobozit, zicând:
39. „Întoarnă-te la casa ta și povestește câte Ț-au făcut Dumnezeu”. Și s-au dus prin toată cetatea, propoveduind câte îi făcusă Isus.

Sfârșit duminică.

40. Și au fost deacă S-au înturnat Isus, L-au priimit gloata, că era toți așteptându-L.

Zac. 39.

Duminică 7. Zac. 39 |

- *Math. 9, 21. 41. *Și, iată, au venit un om a căruia numele Iair și acela era căpetenia sinagoghii. Și 141v
- Marc. 5, 22. au căzut la picioarele lui Isus, rugându-L să între în casa lui.
42. Că numai o fată avea, ca de 12 ani, și aceasta murea. Și s-au întâmplat, ducându-Să, Să împresura de gloate.
43. Și o muiare oarecare era în curgerea sângelui de ani 12, carea cheltuisă cu vracii toată avearea sa, nici s-au putut de la careva vindeca.

44. S-au apropiat dinnapoi și s-au atins de tivitura veșmântului Lui. Și numaidecât au stătut curgerea sângelui ei.

45. Și au zis Isus: „Cine s-au atins de Mine?” Și tăgăduind toți, au zis Petru și cei ce cu El era: „Învățătoriu!e, gloatele Te împresură și Te supără și zici: «Cine s-au atins de Mine?»”

46. Și au zis Isus: „S-au atins de Mine oarecine; că Eu am cunoscut putearea carea au ieșit din Mine”.

142r 47. Și, văzând muiarea că nu s-au tănuit, tremurând au venit și au căzut înaintea picioarelor Lui, și pentru ce pricină s-au atins de El au spus înaintea a tot norodul și cum că numaidecât s-au sănătășat.

48. Iară El au zis ei: „Fiico, credința ta te-au mântuit. Mergi în pace!”

49. Încă El grăind, au venit oarecarele câtră căpeteniia sinagoghii, zicând lui: „Că au murit fata ta, nu-L supăra”.

50. Iară Isus, auzind acest cuvânt, au răspuns tatălui featii: „Nu te teame, numai creade și să va mântui”.

51. Și, venind acasă, n-au lăsat a întra cu Sine pre cineva, fără pre Petru și Iacov și Ioan și tatăl și muma featii.

52. Și plângea toți și să văieta de ea. Iară El au zis: „Nu plângereți, n-au murit fata, ci doarme”.

53. Și-L bațjocoria, știind că murisă.

54. Iară El, prinzând mâna ei, au strigat, zicând: „Fecioară, scoală!”

55. Și s-au întors duhul ei și îndată s-au sculat. Și au poruncit să-i dea de mâncat. |

142v 56. Și s-au spăimântat părinții ei, căroa le-au poruncit să nu spuie cuiva ce să făcusă.

Sfârșit duminică.

Cap 9

Pre ucenici a propovedui trimișind, le dă porunci a le ținea. Irod, auzind veastea lui Hristos, pofteaște a-L vedea. Cu cinci pâni și doi pești satură Isus cinci mii de bărbați. Petru Îl mărturiseaște a fi Hristosul lui Dumnezeu, patimile Sale vestește și de a-Ș lua crucea Sa. Schimbându-Să la față, I să împreună Moisi și Ilie pentru mărimea. După rugăciunea tatălui, scoate dracul din fiu. Price să naște între apostoli, care ar fi mai mare. Fiii lui Zevedeu vreau cu foc din ceriu a mistui pre samarineani, căci n-au vrut a cuprinde pre Isus. Pre cel ce vrea a-L urma nu-L priimește, iară pre altul cheamă, nici îl lasă să îngroape întâi pre tată-său.

Sâmb. 7. Zac. 40.

Zac. 40.

1. i, chemând cei 12 ucenici, le-au dat vârtute și puteare preste toți dracii și să vindece boalele.

2. Și i-au trimis a propovedui împărăția lui Dumnezeu și a vindeca pre cei neputincioși.

Math. 10, 1.
Marc. 3, 15.

- *Math. 10, 9. 3. *Și au zis cătră ei: „Nimic nu veți lua pre cale, nici toiaș, nici straiță, nici pâne, nici
Marc. 6, 8. bani, nici doao îmbrăcăminte să aveți. | |
4. Și ori în ce casă veți întra, acolo rămâneți și de acolo nu ieșiți. 143r
- *Fapt. 13, 51. 5. Și oricarii nu vă vor priimi, *ieșind din cetatea aceea și praful picioarelor voastre
scuturați, spre mărturie asupra lor”.
6. Și, ieșind, umbla prin coșteaie, binevestind și vindecând pretutindini.
- Zac. 41. Sfârșit sâmb. Joi 4. Zaceal 41.
- *Math. 14, 1. 7. *Și au auzit Irod tetrarhul toate ceale ce să făcea de la El; și să îndoia, pentru că să
Marc. 6, 14. zicea
8. De la unii, că Ioan s-au sculat din morți, iară de la unii, că Ilie s-au arătat, iară de la
alții, că un proroc din cei de demult s-au sculat.
9. Și au zis Irod: „Lui Ioan eu am tăiat capul. Iară acesta cine iaste, de carele eu aceastea
auz?” Și căuta să-L vază.
10. Și, întorcându-să apostolii, I-au povestit ceale ce au făcut. Și, luându-i, s-au depărtat
de osăbi în loc pustiiu, care iaste Vithsaida.
11. Carea cunoscând gloatele, au urmat după El. Și i-au luat și le-au grăit de împărăția
lui Dumnezeu; și pre cei ce le trebuia, îi vindeca.
- Zac. 42. Sfârșit joi. Vineri 4. Zaceal 42. |
- *Math. 14, 15. 12. Iară zioa începuse a să pleca. Și, apropiindu-să cei doisprăzece, au zis Lui: *„Slobozi 143v
Marc. 6, 36. gloatele ca, mergând prin coșteieri și prin satele ceale dinprejur, să să abată și să afle
bucate; că aici în loc pustiiu sântem”.
- *Ioan 6, 9. 13. Și au zis cătră ei: „Dați-le voi de mâncat”. Iară ei au zis: *„N-avem mai mult de cinci
pâni și doi pești. Fără doară noi să meargem și să cumpărăm pentru toată mulțimea
aceasta bucate”.
14. Și era bărbați ca la cinci mii. Și au zis cătră ucenicii Săi: „Faceți-i să șază pre rând
câte cincizăci”.
15. Și așa au făcut și i-au făcut pre toți să șază.
16. Și, luând ceale cinci pâni și doi pești, S-au uitat spre ceriu și le-au blagoslovit; și au
frânt și le-au împărțit ucenicilor Săi, să le puie înaintea mulțimii.
17. Și au mâncat toți și s-au săturat. Și au luat ce le prisosise, de fărămituri 12 coștițe.
- Zac. 43. Luni 5. Zac. 43.
- *Math. 16, 13. 18. *Și au fost, fiind sângur, rugându-Să; era cu El și ucenicii. Și i-au întrebat, zicând:
Marc. 8, 27. „Cine Mă zic gloatele a fi?” | |
19. Iară ei au răspuns și au zis: „Ioan Botezătoriu, iară alții, Ilie, iară alții, că unul din 144r
proroci s-au sculat”.
20. Și au zis lor: „Dară voi cine Mă ziceți a fi?” Răspunzind Simon Petru, au zis: „Hristosul
lui Dumnezeu”.
21. Iară El, certându-i, au poruncit să nu spuie cuiva aceasta,
- *Math. 17, 21. 22. Zicând: *„Că trebuie multe să pătimească Fiiul Omenesc și să Să leapede de cei
Marc. 8, 31. bătrâni, de căpeteniile popilor și de cărturari și să Să ucigă și a treia zi să învie”.
- și 9, 30.
- Zac. 44. Sfârșit luni. Marți 5. Zac. 44.
- *Math. 10, 38 și 23. *Și zicea cătră toți: „De va vrea cineva să vie după Mine, să să leapede de sine și
16, 29. să ia crucea sa în toate zilele și să vie după Mine.
- Marc. 8, 34. 24. *Că cine va vrea să mântuiască sufletul său, piiarde-l-va; iară cine va piiarde sufletul
Jos 14, 27. său pentru Mine, mântui-l-va.
- *Jos 17, 33. 25. Că ce foloseaște omului de va dobândi lumea toată, iară pre sine să să piarză și
Ioan 12, 25. păgubire să-ș facă? |
- *Math. 10, 33. 26. *Că cel ce să va rușina de Mine și de cuvintele Meale, pre acela și Fiiul Omenesc îl 144v
Marc. 8, 38. va rușina când va veni cu mărimea Sa și a Tatălui și a sfinților îngeri.
- 2 Timothy. 2, 12. 27. *Iară zic voao adevărat, sânt oarecarii ce stau aicea carii nu vor gusta moartea până
*Math. 16, 28. nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu”.

Marc. 8, 39.
Math. 17, 1.
Marc. 9, 1.

Sfârșit marți. La Preobrej. la utrânie Zac. 45.

Zac. 45.

28. Și au fost după aceste cuvinte ca la opt zile și au luat pre Petru și pre Iacov și pre Ioan și S-au suit în munte să Să roage.

29. Și au fost, când Să ruga, fața obrazului Lui alta, și veșmântul Lui, alb și strălucind.

30. Și, iată, doi bărbați grăia cu El. Și era Moisi și Ilie,

31. Văzuți în mărimă. Și zicea ieșirea Lui, carea era să o plinească în Ierusalim.

32. Iară Petru și cei ce cu el era era îngreioați de somn; și, deșteptându-să, au văzut mărimea Lui și doi bărbați carii sta cu El.

33. Și au fost, deacă s-au dus de la El, au zis Petru către Isus: „Învățătoriule, bine e noao aicea a fi; și să facem trei corturi, unul Ție și unul lui Moisi și unul lui Ilie”, neștiind ce zice. | |

145r 34. Iară aceste el grăind, s-au făcut un nor și i-au umbrit. Și s-au temut, întrând ei în nor.

35. Și glas au fost din nor, zicând: „Acesta este Fiiul Mieui cel iubit, pre Acesta auziți!”

*2 Petru 1, 7.

36. Și, fiind glasul, S-au aflat Isus sângur; și ei au tăcut și nimăruii n-au spus în zilele aceale ceva din ceale ce văzusă.

Sfârșit praz. Sâmb. 8. Zac. 46.

Zac. 46.

37. Și au fost a doao zi, pogorându-să ei din munte, i-au întimpinat gloată multă.

38. *Și, iată, un om din gloată au strigat, zicând: „Învățătoriule, rogu-Te, caotă fiiul mieui, că numai unul este mie.”

*Math. 17, 14.

Marc. 9, 16.

39. Și, iată, duhul îl apucă și îndată strigă și-l izbeaște și-l stropșeaște cu spume și de-abea să departă, rânindu-l.

40. Și m-am rugat ucenicilor Țăi să-l scoață, și nu l-au putut”.

41. Și, răspunzând Isus, au zis: „O, neam necredincios și îndărelnic, până când voi fi la voi și vă voi răbda? Ado aici fiiul tău!”

145v 42. Și, apropiindu-să, l-au izbit | dracul și l-au stropșit.

43. Și au certat Isus pre duhul cel necurat și au tămăduit pruncul și l-au dat tătâne-său.

44. Și să mira toți de mărimea lui Dumnezău.

Sfârșit sâmb.

Și, mirându-să toți de toate ceale ce făcea, au zis către ucenicii Săi:

Miercuri 5. Zac. 47.

Zac. 47.

„Puneți în inimele voastre cuvintele aceaste: că Fiiul Omului Să va da în mânele oamenilor”.

45. Iară ei nu înțelegea cuvântul acesta și Îi era acoperit înaintea lor, să nu-l înțaleagă. Și să temea a-L întreba de cuvântul acesta.

*Math. 18, 1. 46. *Și au intrat cuget într-înșii, cine din ei ar fi mai mare.
 Marc. 9, 33. 47. Iară Isus văzând cugetele inimii lor, au apucat un prunc și l-au pus lângă Sineși.
 48. Și au zis lor: „Oricine va primi pruncul acesta în numele Mieu, pre Mine primeaște. Și oricine primeaște pre Mine, primeaște pre Cel ce M-au trimis. Că cel ce e mai mic între voi toți, acela mai mare”.

Zac. 48.

Joi 5. Zac. 48.

49. Și, răspunzând Ioan, au zis: „Învățătoriule, văzut-am pre oarecarele în numele Tău scoțând dracii și l-am oprit, pentru || că nu urmează cu noi”.
 50. Și au zis câtră el Isus: „Nu oprireți, că cine nu e împotriva voastră, cu voi este”.

146r

Sfârșit mier. la Sfântul Obros.

51. Și au fost umplându-să zilele înălțării Lui și El Ș-au întărit fața să meargă în Ierusalim.
 52. Și au trimis soli înaintea Sa. Și, mergând, au intrat în cetatea samarineanilor, ca să-I gătească.

53. Și nu L-au primit, că fața Lui era mergând în Ierusalim.

54. Și, văzând ucenicii Lui, Iacov și Ioan, au zis: „Doamne, vrei să zicem să să pogoare foc din ceriu și să-i mistuiască?”

55. Și, întorcându-Să, i-au certat, zicând: „Nu știți a cui duh sânteti.”

*Ioan 3, 17 și
 12, 47

56. *Fiul Omenesc n-au venit să piarză sufletele, ci să le mântuiască”. Și s-au dus într-alt coșteiu.

Zac. 49.

Sfârșit joi Obrosului, treci la zac. 52. Sâmb. 9. Zac. 49.

57. Și au fost umblând El pre cale, au zis oarecine câtră El: „Mearge-oi după Tine, oriunde Te vei duce”.

*Math. 8, 20

58. Zis-au lui Isus: „Vulpile au viezuini și paserile ceriului, cuiburi. Iară Fiiul Omenesc nu are unde să-Și pleace capul”. |

59. Iară câtră altul au zis: „Vino după Mine! Iară el au zis: „Doamne, lasă-mă întâi să merg și să îngrop pre tatăl meu”.

146v

60. Și i-au zis Isus: „Lasă morții să îngroape morții săi. Iară tu mergi și vestește împărăția lui Dumnezeu”.

61. Și au zis altul: „Urma-voi Ție, Doamne, ci mă lasă întâi să vestesc celor de acasă”.

62. Zis-au câtră el Isus: „Nime puiind mâna sa pre plug și căotând înapoi vreadnic este de împărăția lui Dumnezeu”.

Sfârșit sâmb.

Cap 10

Șaptezăci și doi înainte trimițând la toate cetățile, le dă porunci care, propoveduind, să ție. Și, bucurându-să de supunerea dracilor, zice că nu trebuie pentru aceasta mai ales a să bucura. Ceartă cetățile ceale împietrite în care să făcuse multe puteri și, săltând cu Duhul, să mărturiseaște Tatălui. Legiuitorului ce-L ispitea, după procitirea poruncii de iubirea lui Dumnezeu și a aproapelui, arată cine e aproapele, prin pilda omului ce să pogorea din Ierusalim. Marthei, ce slugia și pentru soru-sa, Maria, să geluia, zice că Maria au ales cea mai bună parte.

Zac. 8.

Vineri 5. Zac. 8. ||

1. **I**ară după aceaste au rânduit Domnul și alți șaptezăci și doi și i-au trimis câte doi înaintea feaței Sale în toată cetatea și locul unde era însuși să meargă.

147r

*Math. 9, 37.

2. Și le zicea: „Săceriș, adecă, mult e, iară lucrătorii puținii. Rugați, dară, pre Stăpânul săcerișului să trimiță lucrători la săcerișul Său.

*Math. 10, 1.

3. Meargeți. *Iată, Eu vă trimiț ca miei între lupi.

*Marc. 6, 8.

4. *Nu purtareți pungă, nice straiță, nici încălțăminte, **și nimărui pre cale nu ziceți bineați.

**4 Împăr. 4, 29.

5. Ori în ce casă veți intra, întâi ziceți: «Pace casei aceștia!»

6. Și, de va fi acolo fiiul păcii, să va odihni preste el pacea voastră. Iară de nu, la voi să va înturna.

- 147v 7. Și întru aceeași casă rămâneți, mâncând și bând ceale ce sânt la ei. *Că vreadnic e lucrătorul de plata sa. Nu trecereți din casă în casă, *2 Leage 24, 14. Math. 10, 10.
8. Și ori în ce cetate veți intra și vă vor primi, mâncați ceale ce să vor pune voao. | 1Timoth. 5, 18.
9. Și vindecați neputincioșii cei dintr-înșii și ziceți lor: «Apropiatu-s-au de voi împărăția lui Dumnezeu».
10. Iară ori în care cetate veți intra și nu vă vor primi, ieșind în ulițele ei, ziceți:
11. *«Și praful ce s-au lipit de noi din cetatea voastră îl șteargem spre voi. Însă aceasta să știți, că s-au apropiat împărăția lui Dumnezeu». *Fapte 13, 51.
12. Zic voao că Sodomii în zioa aceea mai ușor va fi decât aceii cetăți.
13. *Amar ție, Corozaim, amar ție, Vethsaida! Că de s-ar fi făcut în Tir și în Sidon puterile care s-au făcut între voi, cândva în târsână și în cenușă șezând, s-ar pocăii. *Math. 11, 21.
14. Însă Tirului și Sidonului mai ușor va fi la giudecată decât voao.
15. Și tu, Capernaum, carea până la ceriu te-ai înălțat, până la iad te vei îneca.

Sfârșit vineri la apostoli obște și la îngeri. Zac. 51.

Zac. 51.

16. *Cine ascultă de voi, de Mine ascultă. Și cine leapădă pre voi, pre Mine Mă leapădă. Iară cine Mă leapădă pre Mine, leapădă pre Cel ce M-au trimis”. *Math. 10, 14. Ioan 13, 20.
17. Și s-au întors cei șaptezăci și doi cu bucurie, zicând: „Doamne, și dracii să supun noao întru numele Tău”. ||
- 148r 18. Iară El au zis lor: „Vedeam pre Satana ca un fulger din ceriu căzând.

Sâmb. 10 și a Sfântului Trifon.

19. Iată, am dat voao puteare a călca pre șerpi și pre scorpii și spre toată putearea neprietenului. Și nimica nu va strica voao.

20. Însă de aceasta nu vă bucurareți că duhurile voao să supun, ci vă bucurați că numele voastre scrise sânt în ceriuri”.

21. *Într-acei ceas au săltat cu Duhul Sfânt și au zis: „Mărturisescu-Mă Ție, Părinte, Doamne al ceriului și al pământului, că ai ascuns aceaste de la cei înțelepți și precepuți și le-ai deacoperit pruncilor. Așa, Părinte, că așa au plăcut înaintea Ta. *Math. 11, 21.

Sfârșit sâmb. și a sfinților. Luni 6. Zac. 52.

Zac. 52.

22. Toate-Mi sânt date de la Tatăl Mieu. Și nime nu ști cine e Fiiul, fără Tatăl, și cine e Tatăl, fără Fiiul și cui va vrea Fiiul a-L deacoperi”.
23. Și, întorcându-Să câtră ucenicii Săi, au zis: * „Fericiți ochii carii văd ceale ce voi vedeți. *Math. 13, 16.
- 148v 24. Că zic voao că mulți proroci | și împărați au vrut a vedea ceale ce voi vedeți și n-au văzut, și a auzi ceale ce auziți și n-au auzit”.

Zac. 35.

Sfârșit luni și a S. Obros. Dumc. 8. Zac. 35.

- *Math. 22, 35. 25. *Și, iată, un legiuitoriu s-au sculat, ispitindu-L și zicând: „Învățătoriule, ce voi face să moștenesc viața de veaci?”
- Marc. 12, 28. 26. Iară El i-au zis: „În leage ce este scris? Cum citești?”
- *2 Leage 6, 5. 27. El răspunzând, au zis: „Iubeaște pre Domnul, Dumnezeuul tău, din toată inima ta și din sufletul tău și din toată putearea ta și din toată mintea ta, și aproapele tău, ca pre tine însuși”.
28. Și au zis lui: „Drept ai răspuns. Aceasta fă și vei fi viu”.
29. Iară el, vrând a să îndrepta pre sineș, au zis câtră Isus: „Și cine e aproapele mieu?”
30. Și răspunzând Isus, au zis: „Un om să pogorea din Ierusalim în Ierihon și au căzut între tâlhari, carii l-au și jefuit și, rânindu-l, s-au dus, lăsându-l de-abia viu.
31. Și s-au întâmplat de s-au pogorât un preot pre aceaeși cale. Și, văzându-l, au trecut.
32. Așîșderea și un levit, fiind lângă || loc și văzându-l, au trecut. 149r
33. Iară un samarinean, călătorind, au venit lângă el. Și, văzându-l, i s-au făcut milă.
34. Și, apropiindu-să, au legat ranele lui, turnând untdelemn și vin. Și, puiindu-l pre dobitocul său, l-au dus la sălaș și au avut grige de el.
35. Și a doao zi au scos doi dinari și au dat gazdei și au zis: «Ai grige de el. Și orice vei mai cheltui, eu, întorcându-mă, ți-oi întoarce».
36. Carii dintr-acești trei ți să pare a fi fost aproape celui ce au căzut între tâlhari?”
37. Iară el au zis: „Cel ce au făcut milă cu el”. Și i-au zis Isus: „Mergi și tu fă așîșderea”.

Sfârșit dumc. Iară aceasta la toate prasnicele Născătoarei de Dumnezeu. Zac. 34.

38. Și au fost când mergea ei și El au intrat într-un coșteiu. Și o muiare pe nume Martha l-au primit în casa sa.

39. Și aceasta avea o soră, pe nume Maria, carea, și șezând lângă picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui. |

40. Iară Martha să sârguia spre multă slujbă. Carea au stătut și au zis: „Doamne, nu Ți-i grige că soru-mea m-au lăsat sângură a slugi? Zi-i, dară, să-mi ajute”. 149v

41. Și, răspunzând, au zis ei Domnul: „Martho, Martho, grigești-te și spre multe te sârguiești,

42. Ci una trebuiaște: Maria partea cea mai bună au ales, carea nu să va lua de la dânsa”.

Treci la num. 27.

Cap 11

Învață pre ucenici a să ruga, arătând că cel ce petrece în rugăciune toate dobândeaște. Scoțând dracul cel mut, îmfundă pre cei ce zicea că cu Velzevul scoate dracii. O muiare zice a fi fericite țițele carele Isus supsease. De sămnul Ionii, de împărăteasa austrului și neniviteani și de ochiul curat și de cel viclean. Pre fariseu ce-L chemasă ceartă, murmurând căci cu mânele nespălate prânzea. Mustră fățarnicia fariseilor și a cărturarilor, zicând că de la neamul acesta să va cerca sângele tuturor prorocilor.

Zac. 55.

Marți 6. Zac. 55.

1. i au fost, fiind într-un loc, rugându-Să; cât au încetat, au zis unul din ucenicii Lui câtră El: „Doamne, învață-ne a ne || ruga precum au învățat și Ioan ucenicii săi”. 150r

*Math. 6, 9.

2. Și au zis lor: „Când vă rugați, ziceți: *Tatăl, sfințască numele Tău, vie împărăția Ta,

3. Pânea noastră cea de toate zilele dă-ne noao astăzi,

4. Și ne iartă noao păcatele noastre, că și noi iertăm a tot deatornicului nostru; și nu ne duce pre noi în ispită”.

5. Și au zis câtră ei: „Cine dintre voi va avea prietin și să va duce la el în miazănoapte și va zice lui: «Prietine, împrumută-mi trei pâni,

6. Că prietenul meu au venit din cale la mine și nu am ce-i pune înainte».

7. Și el, dinlăuntru răspunzând, să zică: «Nu-mi fi greu, că ușa e închisă și slugile mele cu mine sânt în culcuș, nu mă poci scula și să-ți dau».

8. Și, de va rămânea el bătând, zic voao că de nu-i va și da, sculându-să, pentru că-i prietinel lui, iară pentru obrăznicie lui să va scula și-i va da oricât îi trebuie.

Mier. 6. Zac. 56.

Zac. 56.

150v 9. *Și Eu zic voao: «Ceareți și să va da voao; căotați și | veț afla; bateți și să va deșchide voao.
10. Că tot cel ce ceare ia; și cel ce caută află; și celui ce bate să va deșchide.

*Math. 7, 7

și 21, 22.

Marc. 11, 24.

Ioan 14, 13.

Iacov 1, 5.

Sfârșit marți.

11. *Iară cine dintre voi ceare de la tatăl pâne, au doară piatră va da lui? Au peaște, au doară pentru peaște șarpe va da lui?

*Math. 7, 9.

12. Au de va ceare ou, au doară va da lui scorpie?

13. Deci, dară, voi fiind răi, dacă știți bune daruri da fiilor voștri, cu cât mai vârtos Părintele vostru din ceriu va da duh bun celor ce cer de la El?"

Sfârșit dumc. Luni 6. Zac. 57.

Zac. 57.

14. *Și era scoțând un drac, și acela era mut. Și dacă au scos dracul, au grăit mutul și s-au mirat gloatele.

*Math. 9, 32

și 12, 22.

15. Iară unii din ei au zis: „În Velzevul, căpeteniia dracilor, scoate dracii”.

*Math. 9, 34.

16. Și alții, ispitind, sămn din ceriu Îi cerea de la El.

Marc. 3, 22.

17. Iară El, cât au văzut cugetele lor, au zis lor: „Toată împărăția în sineș împărecheată să va pustii și casa preste casă va cădea. ||

151r 18. Iară și Satana, de s-au împerecheat întru sine, cum va sta împărăția lui? Că ziceți că Eu cu Velzevul scot dracii.

19. Iară de scoț Eu cu Velzevul dracii, fiii voștri cu cine îi scot? Pentru aceea ei vor fi judecătorii voștri.

20. Iară de scoț Eu dracii cu deagetul lui Dumnezeu, adevărat sosit-au la voi împărăția lui Dumnezeu.

21. Când cel tare întrarmat păzește curtea sa, în pace sânt ale lui.

22. Iară de va veni preste el mai tare decât el, de-l va lega și toate armele lui va lua, întru carele nădăjduia, și jafurile lui va împărți.

Luni 6. Zac. 58.

Zac. 58.

23. Cine nu-i cu Mine împrotiva Mea este; și cine nu culeage cu Mine răsipeaște.

Sfârșit joi.

24. Când duhul cel necurat iese din om, umblă prin locuri fără de apă căotând odihnă. Și, neaflând, zice: «Întoarce-mă-voi în casa mea, de unde am ieșit».

25. Și, viind, o află măturată și împodobită. |

26. Atunci merge și ia alte șapte duhuri cu sine, mai viclane decât sine, și, intrând, lăcuiesc acolo. Și sânt ceale mai de pre urmă a omului acela mai reale decât ceale dintâi”. 151v

Sfârșit vineri. Citit Bogorod.

27. Și au fost, când grăia El aceastea, rădicând o muiare glas din mulțime, au zis Lui: „Fericit e pântecele cel ce Te-au purtat și țitele ceale ce ai supt”.

28. Iară El au zis: „Adevărat, fericiți cei ce aud cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc”.

Zac. 59.

Sfârșit Bogord. Luni 7. Zac. 59.

*Math. 12, 39. 29. Iară gloatelor ce să aduna au început a zice: *„Neamul acesta neam viclan este. Sămn caotă și sămn nu să va da lui, fără sămnul lui Iona prorocul.

*Iona 2, 1. 30. *Că, precum Iona au fost sămn neniviteanilor, așa va fi și Fiul Omenesc neamului acestuia.

*3 Împăr. 10, 1. 31. *Împărăteasa austrului să va scula la giudecată cu oamenii neamului acestuia și-i va osândi. Că au venit de la marginile pământului a auzi înțelepciunea lui Solomon; și, iată, mai mult decât Solomon, Acesta.

2 Para 9, 1. 32. Bărbații neniviteani să vor scula || la giudecată cu neamul acesta și-l vor osândi. 152r

*Iona 3, 5. *Că s-au pocăit după propoveduirea lui Iona și, iată, mai mult decât Iona aici.

*Math. 5, 15. 33. *Nime aprinde candela și o pune într-ascuns, nici supt obroc, ci pre sfeașnic, ca cei ce întră să vadă lumină.

Marc. 4, 20.

Zac. 60.

Sfârșit luni. Marți 7. Zac. 60.

*Math. 6, 22. 34. *Lumina trupului tău este ochiul tău. De va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminos. Iară de va fi viclan, și trupul tău întunecat va fi.

35. Vezi, dară, ca nu cumva lumina care este întru tine să fie întunearec.

36. Deci, de va fi tot trupul tău luminos, neavând vro parte de întunearec, va fi luminos tot și cu lumina fulgerului te va lumina”.

37. Și, grăind, L-au rugat un fareseu să prânzască cu sine. Și, intrând, au șezut.

38. Iară fariseul au început, întru sine socotind, a zice: „Pentru ce nu să spălasă mai înainte de prânz?”

*Marc. 23, 25. 39. Și au zis Domnul câtră el: *„Acum voi, fariseilor, ce e dinnafară | paharului și a blidului curățiti, iară ce înlontru vostru plin e de răpire și de strâmbătate. 152v

40. Nebunilor, au nu cel ce au făcut ce e dinnafară și cel ce e dinlontru au făcut?

41. Însă ce e mai mult dați milostenie. Și, iată, toate curate sânt voao.

Zac. 61.

Sfârșit marți. Mier. 17. Zac. 61.

42. Ci amar voao, fariseilor, că zăciuiți izma și ruta și toată leguma și treaceți giudecata și dragostea lui Dumnezeu. Iară aceaste au trebuit a le face, și ceale a nu le lăsa.

*Mat. 23, 6. 43. *Amar voao, fariseilor, că iubiți cathedrele ceale dintâi prin sinagoguri și închinăciuni prin târg.

Marc. 12, 39. 44. Amar voao, că sânteți ca nește mormânturi care nu să arată și oamenii ce umblă deasupra nu le știu”.

Gios 20, 46. 45. Și, răspunzând, unul dintre legiuitori au zis Lui: „Învățătoriule, aceaste zicând, și noao ne faci năpaste”.

*Math. 23, 4. 46. Iară El au zis: „Și voao, legiuitorilor, amar; *că îngreioați pre oameni cu povară carea nu le pot purta, și voi cu un deaget al vostru nu atingeți sarcinile.

Zac. 62.

Sfârșit mier. Joi 17. Zac. 62.

47. Amar voao, cei ce zidiți mormânturile || prorocilor, iară părinții voștri i-au ucis. 153r

48. Adevărat mărturisiți că vă odihniți lucrurilor părinților voștri. Că aceia, adevă, i-au ucis, iară voi zidiți mormânturile lor.

49. Dreapt aceeași și înțelepciunea lui Dumnezeu au zis: «Trimite-voi la ei proroci și apostoli și dintr-înșii vor ucide și vor goni,

50. Ca să să caote sângele prorocilor, ce s-au vărsat de la zidirea lumii de neamul acesta,

51. De *la sângele lui Avel până la sângele lui Zaharie, carele au perit între oltariu și între besearecă». Așa zic voao, căota-să-va de la neamul acesta.

*Face. 4, 8.
2 Para 24, 22.

52. Amar voao, legiuitorilor, că ați luat cheaie științii; voi n-ați intrat și pre cei ce întra i-ați oprit”.

53. Iară zicând aceste câtră ei, au început fariseii și legiuitorii greu a-I sta împotivă și gura Lui a o apăsa de multe,

54. Pândindu-L și căotând ceva a prinde din gura Lui, ca să-L pârască. |

153v

Cap 12

Învăț a să păzi de aluatul fariseilor și că tot ce tănuim să va descoperi și de cine trebuie a să teame. De blăstămul împotiva Duhului Sfânt. Îmbărbătează apostolii asupra izgonirilor. Nu vrea a să mesteca întru împărțirea moștenirii fraților. Prin pilda bogatului cheamă de câtră lăcomie, oprind a fi grijinic de hrană și de haine și îndeamnă să să încingă coapsele. Și cari-i credincios au necredincios ispravnic. Venit-au să trimiță foc pre pământ și despărțire. Probozeaste căci vreama darului nu o socotesc. Dojeneaste ca fieștecarele să să sârguiască a să izbăvi de protiunici.

1. **L**ară multe gloate stând împregiur, așa cât să călca pre sineși, au început a zice câtră ucenicii Săi: „Păziți-vă de aluatul fariseilor, care este fățarnicia.

Sfârșit joi. Vineri 7. Zac. 63.

Zac. 63.

2.* Iară nimica este acoperit care să nu să deascope, nici ascuns carea să nu să știe.

*Math. 16, 6.

3. Că ceale ce ați zis întru întunearec în lumină să vor zice. Și ce ați grăit în ureache, în culcușuri, să va propovedui preste acoperișuri. | |

Marc. 8, 15
Math. 10, 26.

154r 4. Iară zic voao, prietinelor Mie: «Nu vă teamereți de cei ce ucig trupul, și după aceaste nu mai au ce face.

Marc. 4, 22.

5. Iară ce vă voi arăta de cine să vă teameți: teameți-vă de cel ce, după ce au ucis, are puteare a trimite în gheenna. Așa zic voao, de acesta vă teameți.

6. Au nu cinci pasări să vând cu doi fileari? Și una din eale nu-i uitată înaintea lui Dumnezeu,

7. Ci și perii capului vostru toți sânt numărați. Deci nu vă teamereți, că decât multe pasări mai scumpi sântei voi».

Noemurie 7. Zac. 64.

Zac. 64.

8. Iară zic voao: *«Tot cel ce Mă va mărturisi înaintea oamenilor și Fiiul Omenesc Îl va mărturisi înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

*Math. 10, 32.
Marc. 8, 38.

9. Iară cel ce Mă va tăgădui înaintea oamenilor tăgădui-să-va înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

2 Timoth. 2, 12.

10. *Și tot cel ce zice cuvânt împotiva Fiiului Omenesc, ierta-să-va lui. Iară celui ce va blăstăma împotiva Duhului Sfânt nu să va ierta. |

*Math. 19, 32.
Marc. 3, 29.

154v 11. Iară când vă vor duce prin sinagoguri și la dregători și la putearnici, să nu vă grijiti cum au ce veți răspunde, au ce veți zice,

12. Că Duhul Sfânt vă va învăța într-acele ceas ce trebuie să ziceți»”.

Sfârșit vineri și sm. Luni 8. Zac. 65.

Zac. 65.

13. Și au zis lui cineva din gloată: „Învățătoriule, zi fratelui meu să împarță cu mine moșia”.

14. Iară El au zis lui: „Omule, cine m-au rânduit giudecătoriu au împărțitoriu preste voi?”

15. Și au zis câtră ei: „Vedeți și vă feriți de toată lăcomia. Că nu în prisosința cuiva e viața lui din ceale ce are”.

Dumc. 9. Zac. 66.

Zac. 66.

- *Ecli. 11, 19. 16. Și au zis lor pildă, zicând: „Unui om bogat îi rodise țarina.
 17. Și cugeta întru sine, zicând: «Ce voi face, că nu am unde aduna rodurile mele?»
 18. Și au zis: «Aceasta voi face: strica-voi jâtnițele mele și mai mari le voi face. Și acolo voi aduna toate ceale ce mi s-au rodit și bunătățile mele,
 19. Și voi zice sufletului meu: 'Sufletul meu, ai multe bunăteți pusă spre mulți ani. Odihnește-te, mîncă, bea, ospătează-te!'» ||
 20. Și i-au zis Dumnezeu: «Nebune, iastă-noapte sufletul tău l-or ceare de la tine. Și ceale 155r
 ce ai gătit a cui vor fi?»
 21. Așa e cel ce strînge comoară luiș și nu e întru Dumnezeu bogat”.

Sfârșit dumc.

- *Psalm 54, 23. 22. Și au zis către ucenicii Săi: „Pentru aceea zic voao: *«Nu vă grigiți de sufletul vostru,
 Math. 6, 25. ce veți mânca, nici de trup, cu ce vă veți îmbrăca.
 1 Petru 5, 7. 23. Sufletul mai mult e decât hrana și trupul mai mult decât haina.
 24. Socotiți corbii, că nu samănă, nici seaceră, cărora nu este pivniță, nici jâtniță, și
 Dumnezeu îi paște. Cu cât mai vârtos voi mai scumpi santeți decât aceia!
 25. Iară cine dintre voi, cugetând, poate adaoge la statul său un cot?
 26. Deci, deacă nici ce e mai puțin puteți, ce vă grigiți de acealealalte?
 27. Socotiți crinii cum cresc; nu să ostenesc, nici torc. Iară zic voao, nici Solomon, cu
 toată slava sa, s-au îmbrăcat ca unul dintr-aceștia. |
 28. Deci, dacă iarba carea astăzi e în câmp și mâne să aruncă în cuptoriu Dumnezeu 155v
 așa o îmbracă, cu cât mai vârtos pre voi, puțin credincioșilor!
 29. Și voi să nu căotați ce veți mânca au ce veți bea și nu vă rădicați întru înălțime,
 30. Că aceaste toate limbile lumii cearcă. Iară Tatăl vostru ști că vă trebuiesc
 aceaste.
 31. Însă căotați mai înainte împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui. Și aceaste toate
 să vor adaoge voao.

Zac. 67.

Sfârșit luni. Sâmb. 11. Zac. 67.

32. Nu te teame, turmă mică, că bine au vrut Tatăl vostru a vă da împărăția.
 *Math. 19, 21. 33. *Vindeți ceale ce aveți și dați milostenie. Faceți voao punți care nu să învechesc,
 **Math. 6, 20. **comoară nescăzută în ceriuri, unde furul nu să apropie, nici molia strică.
 34. Că unde e comoara voastră, acolo și inima voastră va fi.
 35. Să fie coapsele voastre încinse și candelile arzând în mânilor voastre,
 36. Și voi aseamenea oamenilor ce așteap | |tă pre domnul său când să va întoarce de 156r
 la nuntă, ca, dacă va veni și va bate, îndată să-i deschiză.

37. Fericite slugile aceale pre carii, când va veni domnul, îi va afla priveghind. Amin zic voao, că să va încinje și-i va face a ședea și, trecând, va slugi lor.

38. Și, de va vini la a doao strage, și la a triia strage de va veni și așa îi va afla, fericite sânt slugile aceale.

39. *Iară aceasta să știți, că de ar ști stăpânul casei în ce ceas furul ar veni, adevărat ar străjuii și n-ar lăsa să sape casa sa. *Math. 24, 43.

40. Și voi fiți gata, *că, în ce ceas nu gândiți, Fiul Omenesc va veni». *Apoc. 16, 15.

Sfârșit sâmb.

41. Și I-au zis Petru: „Doamne, câtră noi zici această pildă au câtră toți?”

Marți 8. Zac. 61.

Zac. 61.

156v 42. Și au zis Domnul: „Cine, ți să pare, este credincios ispravnic și înțelept pre care l-au rânduit Domnul preste casnicii Săi, să le dea | în vreme măsura de grâu?”

43. Fericită e sluga aceea pre carele, viind domnul, va afla așa făcând.

44. Adevăr zic voao că preste toate ceale ce are îl va rânduii.

45. Iară de va zice sluga aceeaa întru inima sa: «Pesti-va domnul mieu a veni» și va înceape a bate slugile și slujnicile și a mânca și a bea și a să îmbăta,

46. Veni-va domnul slugii aceluia în zioa care nu nădărduiaste și în ceasul care nu ști și-i va împărți și partea lui cu necredincioșii va pune.

47. Iară sluga aceeaa, care au cunoscut voia domnului său și n-au gătit și n-au făcut după voia lui, va fi bătut mult.

48. Iară care n-au cunoscut și au făcut vreadnice de bătăi, va fi bătut puțin.

Mier. 8. Zac. 69.

Zac. 69.

Și tot căruia mult i s-au dat mult să va ceare de la el. Și cui s-au încredințat mult, mai mult vor ceare de la el.

49. Focu am venit a trimite pre pământ și ce vreau, fără să să aprinză?

50. Iară cu botez am a Mă boteza și cum Mă strâmtorez până când să va isprăvi! | |

157r 51. *Și pare-vi-se că am venit a trimite pace pre pământ? Nu, zic voao, ci despărțire. *Math. 10, 34.

52. Că or fi, dintr-aceasta, cincî într-o casă despărțiți: trei spre doi și doi spre trei,

53. Să vor împărți: tatăl spre fiu și fiul spre tatăl său, muma spre fată și fata spre muma, soacra spre noru-sa și nora spre soacră-să”.

54. *Și zicea și câtră gloate: „Când veți vedea un nuor răsărind de la apus, numaidecât ziceți: «Ploaia vine», și așa este. *Math. 16, 2.

55. Și, când suflă austrul, ziceți: «Că va fi căldură», și este.

56. Fățamicilor, fața ceriului și a pământului știți aleage, iară această vreme cum nu aleageți?

57. Căci, dară, și de la voi înșivă nu giudecați ce e drept?

157v 58. *Iară când mergi cu protivnicul | tău la giudecătoria, pre cale te sârguiaște a te izbăvi *Math. 5, 25.

de el, ca să nu te tragă la giudecătoria și giudecătoria să te dea slugitoriului și slugitoriului să te arunce în temniță.

59. Zic ție: «Nu vei ieși de acolo până nu vei plăti și fileariul cel mai de pre urmă»”.

Sfârșit mierc.

Cap 13

Cu prilejul galileilor celor uciș întru jirtvele sale și a celor ce căzuse în Siloe, îndeamnă la pocăință; într-alt chip, să vor tăia ca smochinul cel neroditoriu. Pre arhisinagog vâdeaste, cel ce tânjia căci sâmbăta vindecasă muiarea de duhul neputinței. Asamână împărăția ceriului grăunțului de muștar și aluatului. De poarta cea strâmtă și cum că, închizându-să ușa, în zădar unii vor bate. Pre Irod îl zice „Vulpe” și cum că Ierusalimul pentru nemilostivirea sa să va răsipi.

Joi 8. Zaceal 7.

Zac. 7.

1. i era unii într-acea vreme, vestind Lui de galilei, a căror sângeră Pilat l-au amestecat cu jirtvele lor.
2. Și, răspunzind, au zis lor: „Pare-vi-să că galileii aceștia au fost mai păcătoși decât toți galileii, că au pățit acestea? ||
3. Nu, zic voao; ci de nu vă veți pocăi, toți aseamenea veți peri, 158r
4. Ca cei 18 pre carii au căzut turnul în Siloe și i-au ucis. Pare-vi-să că și aceia mai deatori au fost decât toți oamenii ce lăcuiesc în Ierusalim?
5. Nu, zic voao, ci de nu vă veți pocăi, toți aseamenea veți peri”.
6. Și zicea și această pildă: „Un smochin avea oarecine sădit în via sa; și au venit căutând rod în el, și n-au aflat.
7. Și au zis câtră lucrătorii viii: «Iată, trei ani sânt de când viii căutând rod în smochinul acesta și nu aflu. Taie-l dară; la ce și pământul cuprinde?»
8. Iară el răspunzind, au zis lui: «Doamne, lasă-l și într-acest an, până când oi săpa împrejurul lui și voi pune gunoi.
9. Și de va face rod, iară de nu, îl vei tăia»”.

Sfârșit joi.

10. Și era învățând în sinagoga lor sâmbăta.

Zac. 71.

Duminecă 10. Zac. 71.

11. Și iată, o muiare carea avea duhul neputinții de 18 ani și era gârbovă; nicidecum putea căuta în sus. 158v
12. Carea văzându-o Isus, o au chemat la Sine și i-au zis: „Muiare, slobozitu-te-ai de neputința ta”.
13. Și au pus mâinile pre ea; și numaidecât s-au rădicat și slăvea pre Dumnezeu.
14. Și, răspunzind arhisinagogul, tânjind că sâmbăta o vindecasă Isus, zicea gloatei: „Șeaze zile sânt în carele trebuie a lucra. Într-acealea, dară, veniți și vă vindecați, iară nu în zioa simbetei”.
15. Și, răspunzind câtră el Domnul, au zis: „Fățarnicilor, fieștecarele dintre voi au nu dezleagă boul său au asinul de la iasle și-l duce de-l adapă?
16. Iară pre această fata lui Avraam, pre carea o au legat Satana, iată, de 18 ani, n-au trebuit a o dezlega de legătura aceasta în zioa simbetei?”
17. Și aceastea zicând, să rușina toți protivnicii Lui. Și tot norodul să bucura de toate care slăvit să făcea de la El.

Sfârșit duminecă. ||

18. Și zicea: „Cui iaste aseamenea împărăția lui Dumnezeu și cui o voi asămâna? 159r

Zac. 72.

Sâmbătă 12 și sâmbătă înaintea Nașterii lui Hristos. Zaceal 72.

- *Math. 13, 31. 19. *Aseamenea iaste grăunțului de muștar care, luându-l omul, l-au aruncat în grădina sa; și au crescut și s-au făcut copaciu mare, și pasările ceriului s-au odihnit în ramurile lui”.
- Marc. 4, 31.
20. Și iară au zis: „Cui voi asămâna împărăția lui Dumnezeu?
- *Mathei 13, 33. 21. *Aseamenea iaste aluatului care, luându-l muiarea, l-au ascuns în trei măsuri de făină, până când s-au dospit tot”.
22. Și mergea prin cetăți și prin coșteaie, învățând și cale făcând în Ierusalim.
23. Și i-au zis oarecine: „Doamne, de sânt puțini cei ce să mântuiesc?” Iară El au zis câtră el:
- *Math. 7, 13. 24. „Nevoiți-vă a intra prin poarta cea strâmtă. Că mulți, zic voao, or cău|ta a intra și nu vor putea. 159v
- *Math. 25, 10. 25. *Iară deacă va intra stăpânul casii și să va închide ușa, veți înceape a sta afară și a bate la ușe, zicând: «Doamne, deșchide noao!» Și, răspunzind, va zice voao: «Nu vă știu de unde sânteți».
26. Atunci veți înceape a zice: «Mâncat-am înaintea Ta și am beut și în ulițele noastre ai învățat».

27. Și va zice voao: *«Nu vă știu de unde sânteți. **Duceți-vă de la Mine toți lucrătorii strămbătății».

*Math. 7, 23.

**Psalm 69, 41.

28. Acolo va fi plângere și scârșnirea dinților, când veți vedea pre Avraam și pre Isaac și pre Iacov și pre toți prorocii întru împărăția lui Dumnezeu, iară voi gonindu-vă afară.

29. Și vor veni de la răsărit și de la apus și de la miiazănoapte și de la austru și vor șede întru împărăția lui Dumnezeu.

Sfârșit sâmbătă. ||

- 160r 30. *Și, iată, sânt cei mai pre urmă carii or fi întâi, și cei dintâi carii vor fi mai pre urmă”. *Math. 19, 30 și
31. Într-acea zi s-au apropiat nește farisei, zicând: „Ieș și te du de aici, că Irod vrea a te ucide”. 20.
32. Și au zis lor: „Duceți-vă și spuneți vulpei aceiia: «Iată, scoț dracii și fac vindecări astăzi și mâne, și a treia zi Mă săvârșesc. Marc. 10, 31.
33. Însă trebuie astăzi și mâne și în ceaea zi să umblu. Că nu să cade prorocului a peri afară de Ierusalim.
34. *Ierusalime, Ierusalime, care uciz prorocii și cu pietri uciz pre cei tremiși la tine, de *Math. 23, 37.
- câte ori am vrut a aduna fiii tăi, ca pasarea cuibul său supt aripi, și n-ai vrut?
35. Iată, să va lăsa voao casa voastră pustie. Iară zic voao că nu Mă veți vedea până va veni, când veți zice: «Bine e cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului»”.

Sfârșit vineri. |

160v

Cap 14

În casa căpeteniei fariseilor pre cel de boala apei bolnav sâmbăta vindecă, arătând legiuitorilor și fariseilor a fi slobod acestora. Însămnând mândria, învață pre cel chemat a șeadea în locul cel mai de pre urmă. Pilda de cei chemați la cină, carii s-au mântuit. Cel ce urmă după Hristos trebuie să să lepede de toate, luându-ș crucea, până și la urărea sufletului său. Cel ce vrea a zidi turn socoteaște întâi cheltuiialele. Lauda sării.

Sâmbătă 13. Zac. 74.

Zac. 74.

1. i au fost întrând Isus în casa unui căpetenie de farisei sâmbăta, a mânca pâne; și ei Îl socotea.
2. Și, iată, un om de boala apei era înaintea Lui.
3. Și, răspunzind Isus, au zis cătră lejuitori și farisei, zicând: „De e slobod sâmbăta a vindeca?”
4. Iară ei au tăcut. Iară El, luându-l, l-au vindecat și l-au slobozit.
5. Și, răspunzind cătră ei, au zis: „A căruia dintre voi asinul au bou în puț va cădea și numaidecât nu-l va traje afară în zioa sâmbetei?” ||
- 161r 6. Și nu-l putea răspunde la aceasta.
7. Și zicea și cătră cei chemați pildă, luând aminte cum aleg șăderile înainte, zicând cătră ei:
8. „Când vei fi chemat la nuntă, nu șede în locul dintâi, ca nu cumva altul, mai cinstit decât tine, să fie chemat de el,
9. Și, venind cel ce pre tine și pre el v-au chemat, să zică ție: «Dă cestuia locul» și atunci vei înceape cu rușine a prinde locul cel mai de pre urmă.
10. Ci, când vei fi chemat, mergi, șez în locul cel mai de pre urmă, ca, deacă va veni cel ce te-au chemat, să zică ție: *«Priiatine, sui-te mai sus». Atunci va fi ție slavă înaintea celor ce șed împreună. *Pilde 25, 7.
11. *Că tot cel ce să înalță să va smeri, și cel ce să smerește să va înalță”. *Math. 23, 12.
- Sfârșit sâmbătă. Luni 9. Zac. 75. Jos 18, 14. Zac. 75.
12. Și zicea și celui ce-l chemasă: *„Când faci prânz au cină, nu chema priiatenii tăi, nici frații tăi, nici rudeniile, nici vecinii cei bogați, ca nu cumva și ei să te cheame și să-ți fie răsplătirea, | *Tovie 4, 7. Pilde 3, 9.
- 161v 13. Ci, când faci ospăț, cheamă saracii, slăbănojii, șchiopii și orbii.
14. Și fericit vei fi că n-au a-ți răsplăti, că ți să va răsplăti la înviarea dreptilor.

15. Acestea auzind unul din cei ce ședea împreună, au zis Lui: „Fericit cel ce va mânca pâine întru împărăția lui Dumnezeu”.

Zac. 76.

Sfârșit luni. Duminecă 11. Zac. 76.

- *Math. 22, 2. 16. Iară El i-au zis: *, „Un om au făcut cină mare și au chemat pre mulți.
Apoc. 19, 9. 17. Și au trimis pre sluga sa la ceasul cinei a zice chemaților să vie, că sânt gata toate.
18. Și au început împreună toți a să mântuie. Cel dintâi au zis lui: «Moșie am cumpărat și trebuie să ies și să o văz. Rogu-te, mântuiaște-mă!»
19. Și altul au zis: «Părechi de boi am cumpărat cinci și merg să-i cerc. Rogu-te, mântuiaște-mă!»
20. Și altul au zis: «Muiare am luat și pentru aceea nu poci veni».
21. Și, întorcându-să sluga, au spus aceste domnului său. Atunci, mâniindu-să stăpânul casei, au zis slugii sale: «Ieși degrab la ulițele și la căiile cetă | | ții. Și săracii și slăbănogii și orbii și schiopii adă-i aicea».
22. Și au zis sluga: «Doamne, făcutu-s-au precum ai poruncit. Și încă loc este».
23. Și au zis domnul slugii: «Ieși la drumuri și la cărări și-i silește a întra, să să umplă casa mea».
24. Iară zic voao că nime din oamenii acei chemați nu va gusta cina Mea”.

Zac. 77.

Sfârșit dunc. Marți 9. Zac. 77.

25. Și mergea gloate multe cu El. Și, întorcându-să, au zis cătră ei:
*Math. 10, 37. 26. *, „De vine cineva la Mine și nu ureaște pre tatăl său și pre mumă și muierea și feciorii și frații și surorile și încă și sufletul său, nu poate fi ucenicul Mieu.
*Math. 10, 38 și 16, 24. 27. *Și cine nu ia crucea sa și vine după Mine nu poate fi ucenicul Mieu.
Marc. 8, 34. 28. Că cine dintre voi, vrând a zidi turm, nu socoteaște întâi, șezând, cheltuiile care trebuie, de va avea a săvârși? |
29. Ca nu, după ce va pune temelie și nu va putea săvârși, toți cei ce-l văd să începă a-l batjocori, 162v
30. Zicând: «Că acest om au început a zidi și n-au putut săvârși!»
31. Au ce împărat, vrând a merge să facă războiu asupra altui împărat, nu va gândi întâi, șezând, de poate cu zece mii întâmpina pre cel ce cu doozăci de mii vine asupra sa?
32. Într-alt chip încă, el departe fiind, solie trimițând, îl roagă ceale de pace.
33. Așa și dintre voi, oricarele nu să leapădă de toate ceale ce are nu poate fi ucenicul Mieu.
*Math. 5, 13. 34. *Bună e sarea, iară de să va împuți sarea, cu ce să va săra?
Marc. 9, 49. 35. Nici în pământ, nici în gunoiu nu e de folos, ci afară să aruncă. Cine are urechi de auzăt, să auză!”

Sfârșit marți.

Cap 15

Murmurând cărturarii și fariseii căci priimește păcătoșii, pilde le pune de oaie și de drahma ceale pierdute și aflate și de fiul cel curvariu, la tatăl întors și cu milă de la el priimit, tânjind fiul cel mai ma | re, și câtă bucurie iaste în ceriu pentru un păcătos ce să întoarce.

163r

Zac. 78.

Miercuri 9. Zac. 78.

1. i să apropiia de El publicanii și păcătoșii, să-L auză.
2. Și murmura fariseii și cărturarii, zicând: „Că acesta priimește păcătoșii și mâncă cu ei”.
3. Și au zis cătră ei această pildă, zicând:
*Math. 18, 12. 4. *, „Cine e dintre voi om care are o sută de oi și, de va piiarde una din eale, au nu lasă noaozăci și noao în pustie și merge la cea pierdută, până când o află?
5. Și, deacă o va afla, o pune pre umerele sale, bucurându-să.
6. Și, viind acasă, chiiamă priiatinii și vecinii, zicându-le: «Bucurați-vă împreună cu mine, că am aflat oaia cea perdută».

7. Zic voao că așea bucurie va fi în ceriu de un păcătoș ce să va pocăi, decât de noozăci și noao de drepti căroro nu le trebuie pocăința.

163v 8. Au ce muiare, având zeace drahme, de va piiarde o drahmă, au nu aprinde lu| mina și întoarce casa și caută cu de-a durul, până o află?

9. Și, deacă o va afla, cheamă priiatenele și vecinele, zicând: «Bucurați-vă împreună cu mine, că am aflat drahma cea pierdută».

10. Așea zic voao: «Bucurie va fi înaintea îngerilor lui Dumnezeu de un păcătoș ce să pocăiaște»”.

Sfârșit miercuri. Duminecă 17 a Curvariului. Zac. 79.

Zac. 79.

11. Și au zis: „Un om avea doi feciori.

12. Și au zis cel mai tinăr dintr-înșii tătâne-său: «Tată, dă-mi partea averii ce mi să cade!» Și le-au împărțit avearea.

13. Și, nu după multe zile, adunând toate, fiiul cel mai tinăr s-au dus departe, în țară streină, și acolo au răsipit avearea sa trăind curveaște.

14. Și, după ce au sfârșit toate, au fost foamete mare în ținutul acela, și el au început a să lipsi.

15. Și s-au dus și s-au lipit de un cetățan al acelui ținut. Și l-au trimis la satul său, să pască porcii. | |

164r 16. Și poftea să-și umple pântecelul său de hrana ce mânca porcii; și nime nu-i da.

17. Iară viindu-și în fire, au zis: «Câți năimiți în casa tătâne-mieu să satură de pâne, iară eu aici pieiu de foame!

18. Scula-mă-voi și mă voi duce la tată-mieu și voi zice lui: ‘Tată, păcătuit-am în ceriu și înaintea ta.

19. De acum nu sânt vreadnic a mă chema fiiul tău. Fă-mă ca unul din năimiții tăi’».

20. Și, sculându-să, au venit la tată-său și, încă fiind departe, l-au văzut tatăl lui; și, fiindu-i milă de el și alergând, au căzut pre grumazul lui și l-au sărutat.

21. Și i-au zis fiiul: «Tată, păcătuit-am în ceriu și înaintea ta; de acum nu sânt vreadnic a mă chema fiiul tău».

22. Și au zis tatăl cătră slujile sale: «Degrab aduceți haina cea dintâi și-l îmbrăcați și-i dați inel în mâna lui și încălțăminte în picioarele lui.

23. Și aduceți vițelul cel gras și-l jungheați. Și să mâncăm și să ne veselim, |

164v 24. Că fiiul mieu acesta mort era și au înviat, pierdut, și s-au aflat». Și au început a să ospăta.

25. Și era fiiul lui cel mai mare în câmp; și, viind și apropiindu-să de casă, auzit-au cântece și horă.

26. Și au chemat pre unul din slujii și l-au întrebat ce ar fi aceastea.

27. Și el i-au zis: «Fratele tău au venit și au ucis tatăl tău vițelul cel gras, căci că sănătos l-au priimit».

28. Și s-au mâniat și nu vrea să între. Deci tatăl lui, ieșind, au început a-l ruga.

29. Iară el, răspunzind, au zis tătâne-său: «Iată, atâția ani slujesc ție și nice odânoară am trecut porunca ta și niciodată nu mi-ai dat un ied, să mă uspăt cu prietenii miei.

30. Iară după ce fiul tău acesta, care au răsipit avearea sa cu curvele, au venit, ai ucis lui vițelul cel gras».

31. Iară el i-au zis: «Fiiule, tu pururea cu mine ești și toate ale mele ale tale sânt. ||

32. Iară să cădea a ne veseli și a ne bucura că fratele tău acesta mort era și au înviat, pierdut, și s-au aflat»". 165r

Sfârșit duminică.

Cap 16

Prin pilda de ispravnicul strâmbătății îndeamnă a face milostenii, învățând de ce-i vreadnic ispravnicul Mammonii cel credincios au necredincios și cum că nime poate sluji lui Dumnezeu și Mammonii. Leagea și prorocii până la Ioan a fi fost, zice. Că nimică din leage va peri. Nici trebuie a lăsa muiarea și a lua alta. De omul cel bogat și Lazar cel sărac.

Zac. 80.

Joi 9. Zac. 80.

1. i zicea și câtră ucenicii Săi: „Un om era bogat, care avea un ispravnic. Și acela s-au vestit la el, ca când ar fi răsipit bunătațile lui.

2. Și l-au chemat și i-au zis: «Ce auz aceasta de tine? Dă samă de isprăvnicia ta, că nu vei mai putea isprăvnicii».

3. Și au zis ispravnicul între sine: «Ce voi face, că stăpânul meu ia de la mine isprăvnicia? A săpa nu pociu, a ceare mi-i rușine. |

4. Știu ce voi face ca, deacă voi fi depărtat de isprăvnicie, să mă priimească în casăle sale»". 165v

5. Deci, chemând pre toți datornicii domnului său, zicea celui dintâi: «Cât ești deatoriu domnului meu?»

6. Iară el au zis: «O sută de căzi de untdelemn»; și i-au zis: «Ia-ți scrisoarea ta și șezi degrab, scrie cincizăci».

7. După aceea, altuia au zis: «Dară tu cât ești deatoriu?» Care au zis: «Zece cori de grâu». Zis-au lui: «Ia scrisorile tale și scrie optzăci».

8. Și au lăudat domnul pre ispravnicul strâmbătății, că înțelepțește făcuse. Că fiii veacului acestuia mai înțelepți sânt decât fiii luminii în neamul său.

9. Și Eu zic voao: «Faceți-vă priiateni din Mamona strâmbătății ca, când veți scădea, să vă priimească în sălașele ceale de veac.

Zac. 81.

Sfârșit joi. Sâmb. 13. Zac. 81.

10. Cine e credincios într-un puțin și în mai mult va fi credincios. Și cine în puțin e viclan și în mai mult viclan iaste. ||

166r 11. Deci, de n-ați fost credincioși în Mamona cea strâmbă, care e adevărat, cine vă va creade?

12. Și, de n-ați fost credincioși într-a altuia, ce-i al vostru cine vă va da?

13. *Nici o slugă poate la doi domni sluji; că au pre unul va urî și pre altul va iubi, au de unul să va lipi și pre altul va urgisi. Nu veți putea sluji lui Dumnezeu și Mamonei»". *Math. 6, 27.

14. Și auziia toate aceastea fariseii cei lacomi și-și bătea joc de El.

Vineri 9. Zac. 82.

Zac. 82.

15. Și au zis lor: „Voi sânteți carii vă îndreptați înaintea oamenilor. Iară Dumnezeu cunoaște inimile voastre; că ce e oamenilor înalt, urâciune iaste înaintea lui Dumnezeu.

Sfârșit sâmb.

16. *Leagea și prorocii, până la Ioan; de atunci, împărăția lui Dumnezeu bine să vestească și tot cu silnicie întră într-însa. | *Math. 11, 12.

166v 17. *Iară mai lesne e a treace ceriul și pământul, decât a cădea o cirtă din leage. *Math. 5, 8.

18. *Tot cine lasă muiarea sa și ia alta curveaște. Și cel ce ia pre cea lăsată de bărbat preacurveaște. *Math. 5, 32. Marc. 10, 11.

1 Corith. 7, 10, 11.

Zac. 83.

Duminecă 5. Zac. 83. Vineri.

19. „Un om era bogat, care să îmbrăca cu urșinic și cu vison și să uspăta în toate zilele luminat.

20. Și era un sărac pre nume Lazăr, care zăcea la poarta lui, plin de bube,

21. Poftind a sătura din fărâmiturile ce cădea din masa bogatului și nime nu-i da, ci și câinii venind, și lingeau bubele lui.

22. Și au fost de au murit săracul și s-au purtat de îngeri în sânul lui Avraam; și au murit și bogatul și s-au îngropat în iad.

23. Și, rădicând ochii săi, fiind în chinuri, au văzut pre Avraam de departe și pre Lazar în sânul lui.

24. Și el, strigând, au zis: «Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și tremete pre Lazăr să întingă vârful deajetului său în apă, să răcorească limba mea, că mă chinuiesc într-această văpaie». ||

167r 25. Și i-au zis Avraam: «Fiiule, adu-ți aminte că ai luat ceale bune în viața ta și Lazar așijderea ceale reale. Iară acum acesta să mângâie și tu te chinuiești.

26. Și într-un toate aceastea, între noi și între voi prăpastie mare s-au întărit, ca cei ce vreau de aici a treace la voi să nu poată, nici de acolo aici a treace».

27. Și au zis: «Rogu-te, dară, părinte, să-l tremiți la casa tătâne-mieu,

28. Că am cinci frați, să le mărturisească, ca să nu vie și ei într-acest loc de chinuri».

29. Și i-au zis Avraam: «Au pre Moisi și prorocii; asculte de ei».

30. Iară el au zis: «Nu, părinte Avraame, ci, de va merge la ei cineva din morți, să vor pocăi».

31. Și au zis lui: «De nu ascultă de Moisi și de proroci, nici de va merge cineva din morți vor creade»".

Sfârșit duminică. |

167v

Cap 17

Amar celui ce smintește pruncii. Fratele ce greșăște asupra noastră trebuie certat și, pocăindu-să, iertat. Pre apostoli învață putearea credinții. Și dacă vor face toate ceale poruncite, să să zică a fi slugi netreabnice. Zece leproși să curățesc, unul numai, samarineanul, întorcându-să a mulțami. Zice că venirea Fiului lui Dumnezeu nu va fi tăinuită, ci luminată și, neașteptându-să, va sosi precum potopul lumii și Sodomului au venit răsipirea.

Citit vineri.

- Math. 18, 7. 1. i au zis către ucenicii Săi: „Nu poate fi să nu vie smintealele. Iară amar celuia prin carele vin.
- Marc. 9, 41. 2. Mai bine e lui de s-ar pune o piatră de moară de grumazul lui și să să arunce în mare, decât să smintească pre vruncul din cești mai mici.

Zac. 84.

Sâmb. 15. Zac. 84.

- *Preoți 19, 17. 3. Luați-vă aminte: *«De va greși împotriva ta fratele tău, ceartă-l; și, de să va pocăi, iartă-l.
- Ecli. 19, 13. 4. Și de șapte ori în zi de va păcătui împotriva ta și de șapte ori în zi să va | | întoarce 168r
- Math. 18, 15. către tine, zicând: ;Rău îmi pare', iartă-l»”.

Zac. 49, Zac. 66.

Sfârșit vineri. Sâmb. 9 caotă înapoi zac. 49. Și dumin. 9 caotă înapoi zac. 66.

5. Și au zis apostolii Domnului: „Adaoge-ne credința”.
- *Math. 17, 19. 6. *Iară Domnul au zis: „De veți avea credință ca un grăunț de muștar, veți zice acestui mor: «Smulge-te și te sădește în mare» și va asculta de voi.
7. Iară cine dintre voi, având slugă arând au păscând, carele, întornându-se din câmp, să zică lui: «Numaidecât treci, șezi»,
8. Și să nu-i zică: «Gătește-mi de cină și te încinge și-mi slugește până voi mânca și voi bea, și după aceastea tu vei mânca și vei bea»?
9. Au doară mulțamește slugii aceluia, căci că au făcut ceale ce-i poruncisă?
10. Nu Mi să pare. Așa și voi, dacă veți face toate ceale ce s-au poruncit voao, ziceți: «Slugi netreabnice sântem; ce au trebuit să facem, am făcut»”.

Sfârșit sâmb.

11. Și au fost, mergând în Ierusalim, trecea prin mijlocul Samarii și a Galileii.

Zac. 85.

Dumc. 12. Zac. 85. |

12. Și, întrând într-un coșteiu, L-au întâmpinat zece bărbați leproși, carii au stătut 168v
- departe.
13. Și au rădicat glas, zicând: „Isuse, Învățătoriuule, miluiaște-ne!”
- *Preoți 14, 2. 14. Pre carii văzându-i, au zis: *„Duceți-vă, arătați-vă preoților”. Și au fost când mergea,
- s-au curățit.
15. Iară unul dintr-înșii văzând că s-au curățit, s-au întors, cu mare glas mărind pre Dumnezău.
16. Și au căzut pre față înaintea picioarelor Lui, har dând. Și acesta era samarinean.
17. Iară Isus răspunzând, au zis: „Au nu zece s-au curățit? Și noao unde sânt?

18. Nu s-au aflat care să să întoarcă și să dea slavă lui Dumnezeu, fără acest străin”.

19. Și au zis lui: „Scoală, mergi, că credința ta te-au mântuit”.

Sfârșit dmc. Luni 10. Zac. 86.

Zac. 86.

20. Iară întrebându-Să de farisei când va veni împărăția lui Dumnezeu, răspunzându-le, au zis: „Nu va veni împărăția lui Dumnezeu cu luare aminte,

21. Nici vor zice: «Iat-o aici» au «Iat-o colea». Că, iată, împărăția lui Dumnezeu între voi este”.

22. Și au zis câtră ucenicii Săi: „Venii-vor zile când veți pofti a vedea o zi de-a Fiiului Omenesc, și nu veți vedea.

23. *Și vor zice voao: «Iată aici și iată colea». Să nu vă duceți, nici să urmați,

**Math. 24, 23.*

24. Că precum fulgerul ce sclipește de supt ceriu spre ceale de supt ceriu strălucește, așa va || fi Fiiul Omenesc în zioa Sa.

Marc. 13, 21.

169r

25. Iară întâi trebuie multe a pătimi și a fi lăpădat de neamul acesta!

Sfârșit luni. Marți 10. Zac. 87.

Zac. 87.

26. Și, *precum au fost în zile<le> lui Noe, așa va fi și în zilele Fiiului Omenesc.

**Face. 7, 7.*

27. Mânca și bea, să însura și să mărita, până în zioa în care au intrat Noe în corabie. Și au venit potopul și au pierdut pre toți.

Math. 24, 35.

28. *Așisderea precum au fost în zilele lui Lot: mânca și bea, cumpăra și vindea, sădiia și zidea.

**Face. 19, 25.*

29. Iară în zioa în carea au ieșit Lot din Sodom au ploat foc și piatră pucioasă din ceriu și au pierdut pre toți.

30. Așisderea va fi în care zi Fiiul Omenesc să va deasoperi.

31. Într-acei ceas, cine va fi în pod și vasele lui în case, să nu să pogoare a le lua. Și cel din câmp, așisderea, nu să întoarcă înapoi.

32. Aduceți-vă aminte de muierea lui Lot.

33. *Oricine va căota sufletul său a-l mântuii pierde-l-va. Și cine va pierde sufletul său învia-l-va. |

**Math. 10, 39.*

169v

34. *Într-acea noapte or fi doi într-un pat; unul să va lua și altul să va lăsa.

Marc. 8, 35.

35. Doao or fi măcinând într-un loc, una să va lua și alta să va lăsa; doi în câmp, unul să va lua și altul să va lăsa”.

Sus 9, 24.

Ioan 12, 26.

**Math. 24, 49.*

36. Răspunzând, au zis Lui: „Unde, Doamne?”

37. Carele au zis lor: „Oriunde va fi trupul, acolo să vor aduna și vulturii”.

Sfârșit marți.

Cap 18

Prin pilda de giudecătoriu strâmbătății și văduva cea obraznică învață pururea a să ruga. Iară prin pilda de fariseu și vameș, în ce chip să va ruga. Pruncii opreaște, să nu-i apere de la Sine. Bogatul, carele din tinerețe toate poruncile a fi ținut zicea, auzând sfatul lui Hristos de a lăsa toate, s-au dus întristat. Și ce să va răsplăti celor ce toate pentru Hristos lasă. Vesteaște patimile Sale și lângă Ierihon luminează orbul.

Sâmb. 16. Zac. 88.

Zac. 88.

1. i le zicea și pildă că trebuie pururea a să ruga și a nu scădea,

Ecli. 18, 22.

2. Zicând: „Era un giudecătoriu într-o cetate, carele de Dumnezeu nu să teama și de om nu să rușina.

1 Tesalon. 5, 17.

3. Iară o văduvă era în cetatea aceea și vinea la el, zicând: «Izbândește-mă de protivnicul meu». ||

170r

4. Și nu vrea multă vreme. Iară după aceaste au zis întru sine: «De nu mă și tem de Dumnezeu, nici de om mă rușinez,

5. Însă pentru că mă supără aceasta văduvă, o voi izbândi, ca nu până în sfârșit viind, să mă supere”.

6. Și au zis Domnul: „Auziți ce zice giudecătoriu strâmbătății?”

7. Iară Dumnezeu nu va face izbânda sfinților Săi, celor ce strigă cătră Sine zioa și noapte?
Și răbdare va avea într-înșii?

Sfârșit sâmb.

8. Zic voao că degrab va face izbânda lor.

Sfârșit sâmb.

Însă Fiul Omenesc viind, pare-ți-să, afla-va credință pre pământ?”

9. Și au zis cătră unii carii întru sineș nădăjduia ca cum ar fi drepti și urjisiia pre alții, această pildă:

Zac. 89.

Duminecă 17. Zac. 89.

10. „Doi oameni au mers în besearică, să să roaje, unul fariseu, și altul vameș.

11. Fariseul, stând, aceastea întru sine să | ruga: «Doamne, mulțămescu-Ți că nu sânt 170v
ca ceialalți oameni, răpitori, nedrepți, preacurvari, precum și acest vameș.

12. Postesc de doao ori în săptămână, zăciuale dau din toate care am».

13. Iară vameșul, departe stând, nu vrea nici ochii spre ceriu a rădica, ci bătea pieptul său, zicând: «Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!»

* Math. 23, 12. 14. Zic voao, s-au pogorât acesta îndreptat la casa sa decât cela; *că tot cel ce să înalță
Sus 14, 11. smeri-să-va, și cel ce să smereaște înălța-să-va”.

Zac. 90.

Sfârșit duminecă 17. Miercuri 10. Zaceal 90.

* Math. 19, 13. 15. *Și aducea la El și prunci, să să atingă de ei; carea văzând ucenicii, îi certa.

Marc. 10, 13. 16. Iară Isus chemându-i, au zis: „Lăsați pruncii să vie la Mine și să nu-i opriți, că unora
ca acestora iaste împărăția lui Dumnezeu.

17. Amin zic voao, oricine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca pruncul nu va întra
într-însa”.

Zac. 91.

Sfârșit miercuri. Duminecă 13. Zac. 91.

* Math. 12, 13. 18. *Și L-au întreat o căpetenie, zicând: „Învățătoriu bun, ce voi face să dobândesc
viața de veaci?” ||

19. Iară Isus au zis lui: „Ce Mă zici bun? Nime nu-i bun, fără sângur Dumnezeu. 171r

20. Știi poruncile: nu ucide, nu curvi, nu fura, cinsteaște pre tată și pre muma ta, nu grăi
mărturie strâmbă”.

21. Carele au zis: „Aceastea toate le-am păzit din tinerețele mele”.

22. Carea auzind Isus, au zis lui: „Încă una îți lipsește: vinde toate cealea ce ai și dă
săracilor și vei avea comoară în ceriu; și vino după Mine”.

23. Aceastea el auzind, s-au întristat, că era bogat foarte.

24. Iară Isus văzându-l întristat, au zis: „Cât de anevoie cei ce au bani întru împărăția
lui Dumnezeu vor întra!

25. Că mai lesne e cămilei prin urechile acului a treace decât bogatului a întra întru
împărăția lui Dumnezeu”.

Sfârșit duminecă.

26. Și au zis cei ce auzia: „Și cine să poate mântui?”

27. Zis-au lor: „Cele ce nu să pot la oameni să pot la Dumnezeu”.

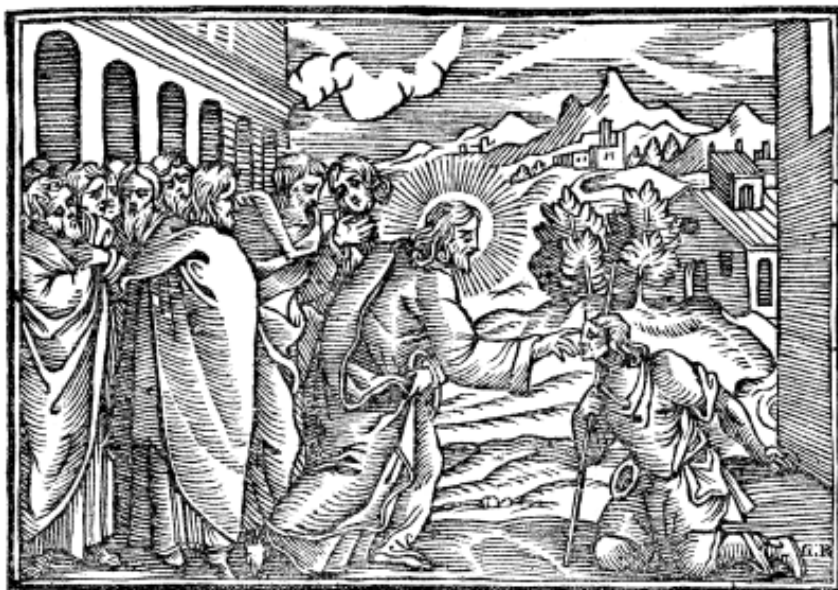
28. Iară Petru au zis: „Iată, noi am lăsat toate și am urmat Ție”. |

29. Carele au zis lui: „Amin zic voao, nu e carele au lăsat casa au părinții, au frații, au 171v
muiarea, au fiii pentru împărăția lui Dumnezeu,

30. Și să nu ia cu mult mai multe într-această vreme, și în veacul viitoriu, viața de
veaci”.

Zac. 92.

Sfârșit mercuri 10. Joi 10. Zac. 92.

31. *Și au luat Isus pre cei doisprăzece și au zis lor: „Iată, ne suim în Ierusalim și să vor plini toate care sânt scrisă prin proroci de Fiiul Omenesc. *Math. 20, 17.
 32. Că Să va da limbilor și Să va bajocori și Să va bate și Să va scuipi. Marc. 10, 32.
 33. Și, după ce-L vor bate, Îl vor ucide, și a triia zi va învia.”
 34. Și ei nimica de acestea n-au înțeleș; și era cuvântul acesta ascuns de câtră ei și nu înțelejea ceale ce să zicea.

Sfârșit joi. Duminecă 14. Zac. 93.

Zac. 93.

35. *Și au fost, când să apropiia de Ierihon, un orb ședea lângă cale, ceind. *Math. 20, 20.
 36. Și, auzind gloata trecând, întreba ce e aceasta. Marc. 10, 46.
 37. Și au zis lui că Isus Nazarineanul treace.
 38. Și au strigat, zicând: „Isuse, Fiiul lui David, miluiaște-mă!” ||
 172r 39. Și cei ce mergea înainte îl certa să tacă. Iară el cu mult mai vârtos striga: „Fiiul lui David, miluiaște-mă!”
 40. Și, stând Isus, au poruncit să-l aducă la Sine. Și, apropiindu-să, l-au întrebat,
 41. Zicând: „Ce vrei să-ți fac?” Iară el au zis: „Doamne, să văz”.
 42. Și Isus au zis lui: „Vezi! Credința ta te-au mântuit”.
 43. Și numaidecât au văzut; și merjea după El, slăvind pre Dumnezeu.
 44. Și toată gloata văzând, au dat laudă lui Dumnezeu.

Sfârșit duminică.

Cap 19

- 172v *La Zaheiu, mulți murmurând, să abate. Pildă aduce de omul cel vestit carele, ducându-să a lua împărăție, au dat la zece sluji zece tălanti, pre carele cetățeanii nu vrea să-i stăpânească. Pre mânăzul asinii întrând cu slavă în Ierusalim, plânge pentru ea și vestește că să va răsî |pi; și, întrând în besearcă, scoate pre cei ce cumpăra și vindea.*

Duminecă 15. Zac. 94.

Zac. 94.

1. i, întrând, trecea prin Ierihon.
2. Și iată un om, pre nume Zaheiu, și acesta era căpeteniia vameșilor și el, bogat.
3. Și căuta să văză pre Isus cine iaste. Și nu putea pentru gloată, că era mic de stat.
4. Și, alergând, s-au suit într-un mor, să-l văză, că pre acolea era să treacă.
5. Și, sosind la loc, căutând Isus, l-au văzut și au zis câtră el: „Zaheie, grăbind, pogoară! Că astăzi trebuie să rămăiu în casa ta”.

6. Și, grăbind, s-au pogorât și L-au priimit bucurându-să.

7. Și, văzând, toți murmură, zicând: „Că la om păcătos s-au abătut”.

8. Iară stând Zaheiu, au zis către Domnul: „Iată, jumătate din averile mele, Doamne, dau săracilor. Și de am înceluit pre cineva, întorc împătrit”. ||

9. Zis-au Isus către el: „Că astăzi s-au făcut mântuire casii aceștia. Că și el fiul lui Avraam iaste. 173r

*Math. 18, 11.

10. *Că au venit Fiul Omenesc a căuta și a mântui ce perise”.

Sfârșit duminică.

11. Acestea auzind ei, au adaos a zice o pildă, că era aproape de Ierusalim și le părea că numaidecât să va arăta împărăția lui Dumnezeu.

Zac. 95.

Vineri 10. Zac. 95.

*Math. 25, 14.

12. Zis-au dară: *, „Un om de bun neam s-au dus într-o țară departe, să-și ia împărăție și să se întoarcă.

13. Iară chemând zece slujile sale, le-au dat zece mna și au zis către ei: «Neguțătoriți până voi veni».

14. Iară cetățeanii lui îl urăsă. Și au trimis solie după el, zicând: «Nu voim să ne stăpânească acesta».

15. Și au fost de s-au întors, după ce au luat împărăția. Și au poruncit să cheame slujile căroră dedeese banii, ca să știe cine cât au neguțătorit.

16. Și au venit cel dintâi, zicând: «Doamne, mnaoa ta au câștigat zece mna». |

17. Și au zis lui: «Bine e, slugă bună, că întru puțin ai fost credincios, vei fi puteare având 173v
preste zece cetății».

18. Și altul au venit, zicând: «Doamne, mnaoa ta au făcut cinci mna».

19. Și acestuia au zis: «Și tu fii preste cinci cetății».

20. Și altul au venit, zicând: «Doamne, iată mnaoa ta carea o am avut pusă în năframă,

21. Că m-am temut de tine, că om aspru ești, iai ce n-ai pus și seaceri ce n-ai sâmânat».

22. Zis-au lui: «Din gura ta te judeci, slugă vicleană. Știași că eu sânt om aspru, luând ce n-am pus și săcerând ce n-am sâmânat.

23. Și pentru ce n-ai dat banii miei la neguțătorie, ca eu, venind, adevărat cu dobândă să fiu scos al mieu?»

24. Și celor ce sta au zis: «Luați de la el mna și o dați celui ce are zece mna».

25. Și au zis lui: «Doamne, are zece mna».

*Math. 13, 12.

26. *«Iară zic voao că tot celui ce are să va da și va prisosi, iară de la cel ce nu are și ce are să va lua de la el. ||

și 25, 29.

Marc. 4, 25.

27. Iară pre nepriiatinii miei, aceia care n-au vrut să-i stăpânesc, aduceți-i aici și-i omorâți 174r
înaintea mea»”.

Sus 8, 18.

28. Și acestea zicând, mergea înainte, suindu-Să în Ierusalim.

Zac. 96.

Sfârșit vineri. Luni Brânză. Zac. 96.

*Math. 21, 1.

29. Și au fost, *apropiindu-să de Vithaghe și Vithania, la Muntele Maslinilor, au tremis doi ucenici ai Săi,

Marc. 11, 1.

30. Zicând: „Meargeți în coșteiu ce stă înainte, în carele, întrând, veți afla mânzul asinii legat, pre carele nime dintre oameni nici odinioară au șezut. Dezlegați-l și-l aduceți.

31. Și de vă va întreba cineva: «Pentru ce-l dezlegați?», așa veți zice lui: «Că Domnul pofteaște slujba lui»”.

32. Și s-au dus cei tremiș și au aflat, precum au zis lor, stând mânzul.

33. Și dezlegând ei mânzul, au zis stăpânului lui către ei: „Ce dezlegați mânzul?” |

34. Iară ei au zis: „Că Domnului trebuie”.

*Ioan 12, 14.

35. *Și l-au dus la Isus și, aruncând veșmintele sale pre el, au pus pre Isus.

36. Iară mergând El, așternea veșmintele sale pre cale. 174v

Zac. 97.

Luni 11. Zac. 97.

37. Și, apropiindu-să de pogorâșul Muntelui Maslinilor, au început toate gloatele ucenicilor, bucurându-să, a lăuda pre Dumnezeu cu glas mare, pentru toate puterile ce văzuse,

38. Zicând: „Bine e cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului, pace în ceriu și mărire întru ceale înalte!”

39. Și niște farisei din gloate au zis cătră El: „Învățătoriule, ceartă ucenicii”.

40. Căroră au zis: „Zic voao că, de vor tăcea aceștia, pietrele vor striga”.

Sfârșit luni Brânză.

41. Și, apropiindu-Să, văzând cetatea, au plâns pentru ea, zicând:

42. „Că de ai fi cunoscut și tu și, adecă, într-această zi a ta, ceale ce sânt spre pace ție, iară acum s-au ascuns de cătră ochii tăi! ||

175r 43. Că vor veni zile preste tine și te vor încunjura nepriiatinii tăi cu șanț și te vor împresura și te vor strâmtura pretutindini.

44. Și te vor asămâna pământului, și fiii tăi, carii sânt întru tine, *și nu vor lăsa întru tine piatră pre piatră, pentru că n-ai cunoscut vremea cercetării tale”.

*Math. 24, 2.
Marc. 13, 2.
Jos 21, 6.

Sfârșit luni. Marți 11. Zac. 98.

Zac. 98.

45. *Și, întrând în besearică, au început a scoate pre cei ce vindea într-însa și cumpăra,

*Math. 21, 12.

46. *Zicând lor: „Scris iaste: că casa Mea casa rugăciunii iaste, iară voi o ați făcut peșteră tâlharilor”.

Marc. 11, 15.

47. Și era învățând în toate zilele în besearică. Iară căpeteniile popilor și cărturarii și căpeteniile norodului Îl asculta să-L piarză.

Isaie 26, 7.

Ieremie 7, 11.

48. Și nu afla ce să-I facă, că tot norodul dorea, auzindu-L.

Sfârșit marți.

Cap 20

175v Nu spune preoților și cărturarilor cu ce puteare face aceaste, că nici ei răspundea la întrebarea de botezul lui Ioan. Pildă aduce de lucrătorii viii, carii, bătând | slugile domnului, și pre fiul lui I-au ucis. Ispitește-Să Isus de dajda chesariului, de la saducheii de înviare. Cum zic pre Hristos a fi Fiul lui David. A să feri de cărturarii cei mândri.

Mier. 11. Zac. 99.

Zac. 99.

1. i au fost într-una de zile, învățând El norodul în besearică și binevestind, s-au adunat căpeteniile preoților și cărturarii cu bătrânii,

Math. 21, 23.

Marc. 11, 27.

2. Și au zis, grăind cătră El: „Spune-ne, cu ce puteare faci aceaste? Au cine e cel ce Ț-au dat această puteare?”

3. Iară Isus răspunzând, au zis câtră ei: „Întreba-vă-voi și Eu un cuvânt. Răspundeți-Mi,
4. Botezul lui Ioan din ceriu era au de la oameni?”
5. Iară ei cugeta întru sine, zicând: „Că de vom zice «din ceriu», va zice «căci dară n-ați crezut lui?»
6. Iară de vom zice «De la oameni», norodul tot ne va ucide cu pietri, că neîndoțiți sânt cum că Ioan proroc au fost”.
7. Și au răspuns că nu știu de unde ar fi.
8. Și Isus au zis lor: „Nici Eu vă spuii cu ce puteare fac aceaste”.

Zac. 100.

Sfârșit mier. Joi 11. Zac. 100.

- *Isaie 5, 1. 9. Și au început a zice câtră gloată această pildă: *, „Un om au sădit vie și o au dat
Irimie 2, 21. lucrătorilor și el s-au depărtat multă vreme.
Math. 21, 23. 10. Și la vreme au trimis sluga câtră lucrători, ca să-i dea din rodul viii. Carii bătându-l,
Marc. 12, 1. l-au trimis deșert. ||
11. Și au adaos a trimite altă slugă. Iară ei și pre acesta, bătându-l și batjucorindu-l, l-au trimis deșert. 176r
12. Și au adaos a trimite al triilea. Carii și pre acela, rânindu-l, l-au scos.
13. Și au zis domnul viii: «Ce voi face? Trimite-voi fiul meu cel iubit; doară pe acesta vâzându-l, să vor rușina».
14. Care vâzându-l, lucrătorii au cugetat întru sine, zicând: «Acesta e moșteanul; să-l ucidem, ca să fie a noastră moșia».
15. Și, scoțându-l afară din vie, l-au ucis. Ce, dară, le va face domnul viii?
16. Vini-va și va pierde lucrătorii aceștia și va da viia altora!” Carea auzând, au zis Lui: „Să nu fie!”
*Psalm 117, 72. 17. Iară El, căotând spre ei, au zis: „Ce dară e aceasta, ce e scris: *«Piatra carea nu o
Isaie 28, 16. au socotit ziditorii, aceasta s-au făcut în capul unghiului?»
Math. 21, 42. 18. Tot cel ce va cădea pre piatra aceeaa zdrobi-să-va, iară pre carele va cădea, sfârâma-l-va”.
Fap. 4, 11. Râm. 9, 33. 1 Petru 2, 7. Zac. 101.

Sfârșit joi. Vineri 11, Zac. 101.

19. Și căota căpeteniile popilor și cărturarii a pune mânilor pre El într-acei ceas. Și s-au temut de norod, că au cunoscut că câtră dânșii zisease pilda aceasta. |
*Math. 22, 15. 20. *Și, luund aminte, au trimis leșuitori carii să făcea a fi drepti, să-L prinză în cuvânt, 176v
Marc. 12, 13. ca să-L dea domnii și puterii deregătoriului.
21. Și L-au întrebat, zicând: „Învățătoriule, știm că drept spui și înveți și nu iai fața, ci calea lui Dumnezeu în adevăr înveți.
22. Cade-să noao a da dajdă chesariului, au nu?”
23. Și, socotind vicleșugul lor, au zis câtră ei: „Ce Mă ispitiți?
24. Arătați-Mi dăniul. A cui chip are, și scrisoarea?” Răspunzând, au zis Lui: „A chesariului”.
*Râm. 13, 7. 25. Și au zis lor: *, „Dați, dară, ceale ce sânt ale chesariului, chesariului, și ceale ce sânt a lui Dumnezeu, lui Dumnezeu”.
26. Și n-au putut vinovați cuvântul Lui înaintea gloatei. Și mirându-să de răspunsul Lui, au tăcut.

Zac. 102.

Sfârșit vineri. Luni 12. Zac. 102.

- *Math. 22, 13. 27.* Și s-au apropiat nește saducheii, carii tăgăduiesc a fi înviarea, și L-au întrebat,
Marc. 12, 18, 28. 28. Zicând: „Învățătoriule, Moisi au scris noao: «De va muri fratele cuiva având muiare și acela va fi fără prunci, să ia fratele lui muiare și să deșteapte sâmanța fratelui său».
29. Deci șeapte frați era și cel dintâi au luat muiare și au murit fără fii.
30. Și cel după el o au luat, și acela au murit fără fii. ||
31. Și al treilea o au luat. Așijderea și toți șeapte, și n-au lăsat sâmanță și au murit. 177r
32. Mai pre urmă de toți au murit și muiarea.
33. Deci, la înviare, a căruia va fi muiarea, că șeapte o au avut muiare?”
34. Și au zis lor Isus: „Fiii veacului acestuia să însoară și să mărită,
35. Iară cei ce vor fi vreadnici de veacul acela și de înviarea morților nici să vor mărita, nici să vor însura,

36. Că nu vor putea mai muri, că sânt aseamenea îngerilor și sânt fiii lui Dumnezeu, fiind fiii învierii.

37. Iară cum că învie morții, și Moisi au arătat lângă *rug, precum zice Domnul, Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov. *Ieșire 3, 9.

38. Iară Dumnezeu nu-i al morților, ci al viilor, că toți viețuiesc Lui”.

[39]. Și, răspunzind oarecarii dintre cărturari, au zis Lui: „Învățătorule, bine ai zis!”

40. Și nu-L mai cuteza întreba de ceva.

41. Și au zis cătră ei: „Cum zic pre Hristos a fi fiul lui David?”

42. Și însuș David zice în Cartea psalmilor: *«Zis-au Domnul Domnului Mieui: ‘Șezi de-a dreapta Mea, | *Psalm. 109, 1.

177v 43. Până când voi pune neprietenii Tăi așternut picioarelor Tale’».

Math. 22, 44.

44. David, dară, Domn Îl cheamă. Și cum iaste fiul lui?”

Marc. 12, 36.

Sâmb. 17. Zac. 103.

Zac. 103.

45. Și, auzind tot norodul, au zis ucenicilor Săi:

46. *, „Păziți-vă de cărturarii carii vreau a umbla în haine lungi și iubesc închinăciuni prin târg și catedrele ceale dintâi prin sinagoguri și șederile dintâi la uspeațe, *Math. 23, 6.

47. Carii îmbucă casăle văduvelor, făcându-să îndelungat a să ruga. Aceștia vor lua osândă mai mare”. Sus 11, 43.

Cap 21

Văduva, carea doi fileari au adus, mai mult o laudă decât pre cei bogați carii adusease. Răsipirea besearicii vestește și multe războaie, necazuri și izgoane împotriva cărora întărește pre apostoli. Vestește și răsipirea Ierusalimului și robiiia jidovilor și răsipirea de seamnele ceale mai naintea judecării. A să feri de sațiu, de beție și de grijile aceștii vieți și a privighea.

1. i, uitându-Să, au văzut pre cei ce arunca dar în vistierie, bogații.

Marc. 12, 41.

2. Și au văzut și pre o văduvă saracă aruncând doi fileari. | |

178r 3. Și au zis: „Adevăr zic voao că văduva această saracă mai mult decât toți au aruncat.

4. Că toți aceștia din prisosința sa au aruncat spre darurile lui Dumnezeu, iară aceasta din lipsa sa, toată hrana sa ce avea au aruncat”.

Sfârșit sâmb. Mercuri 12. Zac. 104

Zac. 104.

5. Și, zicând oarecarii de besearică că cu pietri bune și cu daruri ar fi împodobită, au zis: *Math. 14, 2.

6. „Aceastea ce vedeți, *veni-vor zile întru carele nu să va lăsa piatră pre piatră carea să nu să răsipească”. Marc. 13, 2.

Sus 19, 44.

7. Și L-au întrebat, zicând: „Învățătoriule, când vor fi acestea și ce semn când vor începe a fi?”

Zac. 105.

Sâmbătă post de carne. Zac. 105.

8. Carele au zis: „Vedeți să nu vă înșelați. Că mulți vor veni în numele Mieu, zicând că Eu sânt. Și vremea s-au apropiat. Deci să nu meargeți după ei.

9. Iară când veți auzi războaie și răzmirițe, nu vă spăimântați. Trebuie întâi a fi acestea, ci încă nu îndată sfârșitul”.

10. Atunci zicea lor: „Scula-să-va limbă pre limbă și împărăție asupra împărății.

11. Și cutremure de pământ mari vor fi prin locuri și ciume și foamete și spaima din | ceriu și seamne mari vor fi.

178v

Zac. 106.

Marți 12 și a mucenicilor. Zac. 106.

12. Ci mai nainte de toate acestea or pune mâinile sale pre voi și vă vor goni, dându-vă în sinagoguri și în paze, trăgându-vă la împărați și la deregători pentru numele Mieu.

13. Și să va întâmpla voao spre mărturie.

14. Puneți, dară, în inimile voastre a nu gândi cum veți răspunde,

15. Că Eu vă voi da gură și înțelepciune, căroră nu vor putea sta și a grăi împotrivă toți protivnicii voștri.

16. Și vă veți da de părinți și de frați și de rudenii și de priiatini și vor omorî dintre voi.

17. Și veți fi urâți tuturor pentru numele Mieu,

18. Și un păr din capul vostru nu va peri.

19. Întru răbdarea voastră veți moșteni sufletele voastre.

*Dan. 9, 27.

Math. 24, 15.

Marc. 13, 14.

20. *Iară când veți vedea încunjurându-să de oaste Ierusalimul, atunci să știți că s-au apropiat pustiirea lui.

21. Atunci cei din Iudeea să fugă la munți și cei din mijlocul ei să iasă și cei din câmpuri să nu între într-însul. ||

22. Că zilele izbândirii sânt acestea, ca să să plinească toate ceale ce sânt scrise,

23. Iară amar povarnicelor și celor ce vor apleca în zilele acealea, că va fi strânsoare mare pre pământ și mânie norodului acestuia.

24. Și vor cădea de ascuțitul sabii și robi să vor duce întru toate limbile; și Ierusalimul să va călca de limbi, până când să vor plini vremile neamurilor.

179r

Sfârșit miercuri.

*Isaie 13, 10.

Ezechil 32, 7.

Ioil 3, 15.

Math. 24, 29.

Marc. 13, 24.

25. *Și vor fi seamne în soare și în lună și în steale, și pre pământ strâmtoarea limbilor de turburarea sunetului mării și a valurilor,

26. Uscându-să oamenii de frică și de așteptare, care vor veni preste toată lumea, că puterile ceriurilor să vor clăti.

27. Și atunci vor vedea pre Fiul Omenesc viind în nor cu puteare mare și cu mărire.

Zac. 107.

Joi 12. Zac. 107.

*Râm. 8, 23.

28. Iară acestea începând a fi, căutați și rădicați capetele voastre, *că să apropie răscumpărarea voastră”.

29. Și le-au zis lor o asămănare: „Vedeți smochinul și toți pomii.

30. Când scot din sine rodul, știți că-i aproape vara.

31. Așea și voi, când veți vedea fiind acestea, să știți că aproape iaste împărăția lui Dumnezeu.

32. Amin zic voao, că nu va trece neamul acesta până când toate vor fi.

33. Ceriul și pământul vor trece, iară cuvintele Meale nu vor trece.

179v

Sfârșit joi.

34. Iară vă luați aminte, ca nu cumva să să îngreioaze inimile voastre cu sațiul și cu bețiia și cu grijile aceștii vieți și să vie preste voi de năpraznă zioa aceea.

35. Căci ca cursa va veni preste toți cei ce șed pre fața a tot pământul.

36. Privegheați, dară, în toată vremea, rugându-vă ca să vă învredniciți a scăpa de toate aceste viitoare și a sta înaintea Fiului Omenesc”.

Sfârșit sâmb. Vin. 19. Zac. 108.

Zac. 108.

37. Și era zioa învățând în besearică, iară noaptea, ieșind, zăbovea în munte ce să cheamă al Maslinilor. ||

180r 38. Și tot norodul mâneca la El în besearică, să-L auză.

Cap 22

Să sfātuiesc căpeteniile popilor a ucide pre Isus, pre Carele-L vinde Iuda. Poruncește a să găti paștile. Pânea în trupul Său și vinul în sânge prefăcându-le, dă ucenicilor, poruncind să facă așijderea. Pricirea ucenicilor, carele dintr-înșii ar fi mai mare. Vesteste cea de trei ori a lui Petru tăgăduire, poruncind a vinde îmbrăcăminte și a cumpăra sabie. După lunga în luptă rugăciune și după cea ca sângele pre pământ curgând asudare, Să prinde de jidovi, dintre carii unuie Petru taie ureachea. Ponosluiește căci la El, ca la un tâlhariu, a-L prinde au ieșit. În casa arhierelui de trei ori de Petru Să tăgăduiește și de jidovi Să bate și Să batjocorește; și dimineața, în sfat fiind întrebat, Să mărturisește a fi Fiul lui Dumnezeu.

- 180v
1. i să apropia praznicul azimelor, care să zice Paștile. Math. 27, 2.
 2. Și căuta căpeteniile popilor și cărturarii cum ar omorî pre Isus, ci să teama de gloată. Marc. 14, 1.
 3. *Și au intrat Satana în Iuda, carele să numea Iscarioteanul, unul din cei doisprăzece. *Math. 27, 14.
 4. Și s-au dus și au grăit cu căpeteniile popilor și cu mai-marii besearicii cum L-ar vinde lor. | Marc. 14, 10.
 5. Și s-au bucurat și s-au tocmit să-i dea bani.
 6. Și le-au făgăduit și căuta prilej să-L dea fără gloate.
 7. Și au venit zioa azimelor, în carea trebuia să să junghie paștile.
 8. Și au tremis pre Petru și pre Ioan, zicând: „Mergând, gătiți noao paștile, să mâncăm”.

Sfârșit vineri.

9. Iară ei au zis: „Unde vrei să gătim?”
10. Și au zis cătră ei: „Iată, întrând voi în cetate, vă va întâmpina un om purtând un urciur de apă; mergeți după el în casa în carea va intra.
11. Și veți zice stăpânului casei: «Învățătorul zice ție: Unde e casa de oaspeți, unde să mânc paștile cu ucenicii Mei?»»
12. Și el vă va arăta un fuiușor mare, așternut, și acolo gătiți”.
13. Și, mergând, au aflat precum au zis lor și au gătit paștile. *Math. 27, 20.
14. *Și, fiind ceasul, au șezut, și doisprăzece apostoli cu El. Marc. 15, 17.

15. Și au zis lor: „Dorință am dorit a mânca aceste paști cu voi, mai nainte de-a pătimi.

16. Că zic voao că de acum nu le voi mai mânca, până când să vor plini întru împărăția lui Dumnezeu.

17. Și, luând păharul, au mulțămît și au zis: „Luați și împărțiți-l între voi,

18. Că zic voao că nu voi bea din roada viței, până va veni împărăția lui Dumnezeu”. ||

*1 Cor. 11, 27.

19. *Și, luând pâne, au mulțămît și au frânt și au dat lor, zicând: „Acesta este trupul Mieu, Carele să dă pentru voi. Aceasta faceți întru pomenirea Mea”.

181r

20. Așijderea și păharul, după ce au cinat, zicând: „Acesta ieste păharul Noul Testamânt, întru Sângele Mieu, Carele pentru voi să va vărsa.

*Math. 26, 21.

21. *Însă iată, mâna celui ce Mă vinde cu Mine e la masă.

Marc. 14, 20.

Ioan 20, 18.

*Psal. 40, 9.

22. Și Fiiul Omenesc adecă, *după cumu-i rânduit, merge. Iară amar omului aceluia prin carele să va vinde”.

23. Și ei au început a să întreba între sine cine ar fi dintre ei carele va face aceasta?

24. Și au fost și price între ei, carele dintre ei s-ar părea a fi mai mare.

*Mth. 20, 25.

25. Și le-au zis: *„Împărații limbilor le stăpânesc pre ele. Și cei ce au putere preste ele făcători de bine să cheamă.

Mar. 10, 42.

26. Iară voi nu așa, ci carele-i mai mare între voi fie ca cel mai mic; și cel dintăi, ca slujitoriul.

27. Că cine e mai mare, cel ce șede au cel ce slujește? Au nu-i cel ce șede? Iară Eu în mijlocul vostru sânt, ca cel ce slujește.

28. Iară voi sânteți cei ce ați rămas cu Mine întru ispitele Mele. |

29. Și Eu făgăduiesc voao, precum Mi-au făgăduit Mie Tatăl Mieu, împărăție,

181v

30. Să mâncați și să beți la masa Mea întru împărăția Mea și să ședeți pre scaune, ajudecând doasprăzece neamuri ale lui Israil”.

31. Și au zis Domnul: „Simon, Simon, iată, Sătana v-au cerut să vă cearnă ca grăul.

32. Iară Eu M-am rugat pentru tine, să nu scază credința ta. Și tu, oarecând întorcându-te, întărește frații tăi”.

33. Carele au zis Lui: „Doamne, cu Tine sânt gata și în temniță și la moarte a merge”.

*Math. 26, 34.

34. *Iară El au zis: „Zic ție, Petre, nu va cânta astăzi cocoșul până nu vei tăgădui de trei ori a Mă cunoaște”. Și au zis lor:

Marc. 14, 30.

*Math. 10, 9.

35. *„Când v-am tremis fără pungă și fără traistă și fără încălțăminte, au doară ceva v-au lipsit?”

36. Iară ei au zis: „Nimica”. Zis-au dară lor: „Ci acum cel ce are pungă o ia. Așijderea și traista. Și cel ce nu are vânză îmbrăcăminte sa și cumpere sabie.

*Isaie 53, 12.

37. Că zic voao că încă aceasta ce este scrisă trebuie să să plinească întru Mine: *«Și cu cei nedrepti S-au socotit», că cele ce sânt despre Mine sfârșit au”.

38. Iară ei au zis: „Doamne, iată doao sabii aici”. Iară El au zis lor: „Ajunge!”

Zac. 109.

Marți Brânză. Zac. 109. ||

- 182r 39. *Și, ieșind, mergea, după obiceiul, în Muntele Maslinilor. Și au mers după El și ucenicii. *Mth. 26, 36.
40. Și, ajungând la loc, au zis lor: „Rugați-vă, ca să nu intrați în ispită”. Mar. 14, 32.
Ioan 18, 1.

Sfârșit luni Brânză.

41. *Și El S-au depărtat de la ei cât e o zvărlitură de piatră. Și, puind genunchele, Să ruga, *Math. 26, 32.
42. Zicând: „Tată, de vrei, trecă paharul acesta de la Mine, însă nu voia Mea, ci a Ta să fie!” Marc. 14, 35.
43. Și s-au arătat Lui îngerul din ceriu, întărindu-L. Și, fiind în luptă mai lungă, Să ruga.
44. Și s-au făcut sudoarea Lui ca niște picături de sânge curgând pre pământ.
45. Și, sculându-Să de la rugăciune și venind la ucenicii Săi, i-au aflat dormind de întristare.
46. Și au zis lor: „Ce dormiți? Sculați-vă, rugați-vă, să nu intrați întru ispită”.
47. *Încă El grăind, iată gloata, și cel ce să chema Iuda, unul din cei doisprăzece, mergea înaintea lor. Și s-au apropiat de Isus, să-L sărute. *Math. 24, 40.
48. Iară Isus au zis lui: „Iudo, cu sărutare vinzi pre Fiiul Omenesc?” Mar. 14, 43.
49. Și, văzând cei ce era împrejurul Lui cele ce era să fie, au zis Lui: „Doamne, lovi-vom cu sabiia?” | Ioan 18, 3.
- 182v 50. Și au lovit unul dintr-înșii pre sluga arhierului și au tăiat ureachea lui cea dreaptă.
51. Și, răspunzând Isus, au zis: „Lăsați, până aici!” Și, atingându-Să de ureachea lui, l-au vindecat.
52. Și au zis Isus cătră cei ce venise la El, căpeteniile popilor și mai-marii besoarecii și bătrânii: „Ca la un tâlhariu ați ieșit cu sabii și cu fuști?”
53. În toate zilele fiind cu voi în besoarecă, n-ați întins mâinile asupra Mea. Ci acesta e ceasul vostru și puterea întunerecului”.
54. *Și, prinzându-L, L-au dus la casa arhierului. Iară Petru urma de departe. *Mth. 26, 57.
55. *Și, aprinzind foc în mijlocul curții și șezând ei împrejur, era Petru în mijlocul lor. Mar. 14, 53.
56. Carele văzându-l o slujnică șezând la lumină și, uitându-să la el, au zis: „Și acesta cu El era”. Ioan 18, 24.
57. Iară el L-au tăgăduit, zicând: „Muiere, nu L-am cunoscut”. *Mth. 26, 69.
58. Și, după puțin, altul văzându-l, au zis: „Și tu dintre ei ești”. Iară Petru au zis: „O, Mar. 14, 66.
omule, nu sânt”. Ioan. 18, 25.
59. *Și, trecând ca un ceas de vreme, altul oarecarele întărea, zicând: „Adevărat și acesta cu El era. Că și galileean este”. | | *Ioan 18, 26.
- 183r 60. Și au zis Petru: „Omule, nu știu ce zici”. Și numaidecât, încă el grăind, au cântat cocoșul.
61. Și, întorcându-Să Domnul, S-au uitat la Petru; și și-au adus aminte Petru de cuvântul Domnului, precum zisease: „Că mai nainte de-a cânta cocoșul, de trei ori Mă vei tăgădui”. *Math. 27, 34.
62. Și, ieșind afară Petru, au plâns cu amar. Mar. 14, 30.
63. Și oamenii cei ce-L ținea îl batjocorea, bătându-L. Ioan 20, 38.
64. Și L-au acoperit și lovea fața Lui. Și-L întreba, zicând: „Procește, cine e cel ce te-au lovit?”
65. Și altele multe, blăstămând, zicea împotriva Lui.

Vineri Mare la 5 ceas. Zac. 110.

Zac. 110.

66. *Și, făcându-să zio, s-au adunat bătrânii gloatei și căpeteniile preoților și cărturarii și L-au dus la sfatul său, zicând: „De ești Tu Hristos, spune noao!” *Mth. 27, 1
67. Și au zis lor: „De vă voi spune voao, nu veți crede Mie. Mar. 15, 1
68. Iară de vă voi și întreba, nu-M veți răspunde, nici Mă veți slobozi. Ioan 18, 28
69. Iară de acum va fi Fiiul Omenesc șezând de-a dreapta puterii lui Dumnezeu”.
70. Și au zis toți: „Dară Tu ești Fiiul lui Dumnezeu?” Carele au zis: „Voi ziceți că Eu sânt”.
71. Iară ei au zis: „Ce mai poftim mărturie? Că voi ați auzit din gura Lui!” |

183v

Cap 23

Pârându-Să înaintea lui Pilat, Să trimite la Irod, carele urgisindu-L, L-au batjocorit. Pilat să sârguiește a-L slobozi, puind înainte pre Varrava ucigașul și făgăduindu că-L va ierta. Însă strângând iudovii, Să judecă spre moarte. Și, ducându-L la perire, oprește muierile a plânge

pentru Sine. Cu tâlharii răstăgnindu-Să, Să roagă Tatălui pentru ucigași. Să batjocorește de căpetenii și de ostași, dându-l oțăt. Puindu-să deasupra scrisoarea, Să hulește de un tâlhariu, iară altuie făgăduiește împărțășirea sa în raiu. După întunec și alte seamne, strigând, Îș dă sufletul; pre Carele sutașul drept a fi Îl propoveduiește și Iosif trupul Lui îngroapă.

Vineri Brânză.

1. i, sculându-să toată mulțimea lor, L-au dus la Pilat.
2. Și au început a-L pârî, zicând: „Pre Acesta L-am aflat răsvrătind neamul nostru *și oprind a da dajda chesariului și zicându-Să a fi Hristos Împărat”.
- * Math. 22, 21.
Mar. 12, 17.
3. *Iară Pilat L-au întreat, zicând: „Tu ești împăratul jidovilor?” Iară El, răspunzind, au zis: „Tu zici”.
- * Math. 27, 11.
Mar. 15, 2.
4. Și au zis Pilat cătră căpeteniile popilor și cătră gloate: „Nici o vină nu | | aflu în omul acesta”.
- Ioan 18, 33.
5. Iară ei mai vartos să îndemna, zicând: „Întărâtă norodul, învățând prin toată Iudeia, începând din Galileia până aici”.
6. Iară Pilat, auzind de Galileia, au întreat de ar fi om galileian.

7. Și, cunoscând că ar fi de supt biruința lui Irod, L-au tremis la Irod, carele și el era în Ierusalim într-acele zile.
8. Iară Irod, văzând pre Isus, s-au bucurat foarte, că era poftind de multă vreme a-L vedea, căci că auziia multe de El și nădăduia ceva sămn a vedea de la El făcându-să.
9. Și-L întreba cu multă vorbă, iară El nimica nu i-au răspuns.
10. Și sta căpeteniile preoților și cărturarii cu deadinsul, pârându-L.
11. Și L-au urgisit Irod cu ostașii săi și L-au batjocorit, îmbrăcându-L cu haină albă, și L-au tremis la Pilat.
12. Și s-au făcut priiatini Irod și Pilat într-acea zi; că mai nainte era nepriiatini între sineși.
13. Iară Pilat, chemând căpeteniile preoților și mai-marii besearecii și gloata, |
14. Au zis cătră ei: „Adusu-mi-ați pre acest om ca când ar fi răzvratit neamul și, iată, eu înaintea voastră întrebându-l, *nici o vină nu aflu în omul acesta din cele ce-l pârâți,
- *Ioan 18, 38
și 19, 4.
15. Ci nici Irod; că v-am tremis la el și, iată, nimica vrednic de moarte i s-au făcut.
16. Certându-l, dară, îl voi slobozi”.
17. Și obiceiiu avea a le slobozi la praznic unul.
18. Și au strigat împreună toată gloata, zicând: „Ia pre Acesta și ne slobozi pre Varavva!”
19. Carele era, pentru o gâlceavă ce să făcuse în cetate și pentru ucidere, aruncat în temniță.
20. Și iară Pilat au grăit cătră dânșii, vrând a slobozi pre Isus.
21. Iară ei striga, zicând: „Răstignește-l, răstignește-l!”

22. Iară el a treia oară au zis cătră ei: „Dară ce rău au făcut acesta? Nici o vină de moarte aflu într-însul. Certă-l-voi dară și-l voiu slobozi”.

*Mth. 27, 23.
Mar. 15, 14.

185r 23. Iară ei mai vărtos striga cu glas mare să Să răstignească. Și să întărea glasul lor. ||
24. Și Pilat au judecat să fie cererea lor.

25. Și l-au slobozit pre cel ce pentru ucidere și pentru gălceavă era aruncat în temniță, pre carele cerea. Iară pre Isus L-au dat voii lor.

26. *Și, ducându-L, au apucat pre un Simon Chireneu, ce vinea din sat, și i-au pus cruce, să o poarte după Isus.

*Math. 27, 32.
Mar. 15, 21.

27. Și mergea după El gloată multă de norod și de muieri, carele plângea și să tânguia de El.

28. Iară întorcându-Să cătră ele, Isus au zis: „Fetele Ierusalimului, nu plângereți pentru Mine, ci pentru voi înșivă și pentru fiii voștri.

29. Că, iată, vor veni zile în care vor zice: «Ferice de cele sterpe și de pântecele ce n-au născut și de țitele cele ce n-au aplecat».

30. Atunci vor începe a zice munților: *«Cădeți preste noi!» și dealurilor: «Acoperiți-ne!»

*Isa. 2, 19.
Os. 10, 8.

31. Că, de fac aceste în lemnul verde, în cel uscat ce va fi?”

Apoc. 7, 17.

Evang. 8 sh. Strat. Zaceal 111.

Zac. 111.

32. Și ducea și pre alți doi vicleni cu El, să-i omoară.

33. *Și, după ce au venit la locul ce să cheamă „al Căpăținelor”, acolo L-au răstignit, și pre tâlhari unul de-a dreapta și altul de-a stânga. |

*Math. 27, 43.
Mar. 15, 22.

185v 34. Iară Isus zicea: „Părinte, iartă-le, că nu știu ce fac!” Iară cei ce împărțea vejmintele Lui au aruncat sorți.

Ioan. 19, 17.

35. Și sta norodul uitându-să și-L batjocorea căpeteniile cu ei, zicând: „Pre alții i-au mântuit, mântuiescă-să pre sine, de este acesta Hristos, cel ales al lui Dumnezeu!”

36. Și-ș bătea joc de El și ostașii, apropiindu-să și oțăt dându-I,

37. Și zicând: „De ești tu împăratul jidovilor, mântuiește-te!”

38. Și era și scriitura scrisă deasupra Lui cu slove elinești și letenești și ovreiești: „Acesta este împăratul jidovilor”.

39. Iară unul din cei ce era spânzurați tâlhariu Îl hulea, zicând: „De ești tu Hristos, mântuiește-te pre tine însuși și pre noi”.

40. Și, răspunzind celaalalt, îl certa, zicând: „Nici tu te temi de Dumnezeu, că întru aceeaș osândire ești?”

41. Și noi, adecă, drept că cele vrednice de fapte luâm, iară Acesta nici un rău n-au făcut”.

42. Și zicea cătră Isus: „Doamne, pomenește-mă când vei veni întru împărăția Ta!” ||

186r 43. Și i-au zis Isus: „Amin zic ție, astăzi cu Mine vei fi în raiul!”

44. Și era mai la al șesele ceas și întunerec s-au făcut preste tot pământul până la al noale ceas.

45. Și s-au întunecat soarele și catapeteazma besearecii s-au rupt în doao.

*Psal. 30, 6. 46. Și, strigând cu glas mare, Isus au zis: „Părinte, în mânil Tale dau sufletul Meu!” Și aceste zicând, au răpăosat.

47. Și, văzând sutașul ce să făcuse, au proslăvit pre Dumnezeu, zicând: „Adevărat, Acest Om drept era!”

48. Și toată gloata celor ce împreună era la această vedere și vedea cele ce să făcea, bătându-și piepturile, să întorcea.

49. Și sta toți cunoscuții Lui de departe și muierile cele ce venise după El din Galileia, văzând aceste.

Sfârșit Strat. 8 și în 6 ceas.

*Math. 27, 50.
Marc. 15, 43.
Ioan 19, 38.

50. *Și, iată, un om pe nume Iosif, carele era sfetnic, bărbat bun și drept,

51. Acesta nu să însoțise în sfatul și în lucrurile lor, din Arimathea, cetatea Iudei, carele și el aștepta Împărția lui Dumnezeu. |

52. Acesta s-au apropiat de Pilat și au cerut trupul lui Isus.

186v

53. Și, luându-L, L-au învăluit cu jolgi și L-au pus într-un mormânt ce era tăiat, în carele încă nime nu să pusease.

54. Și era zioa vineri și să lumina spre sâmbătă.

55. Și, urmând muierile cele ce cu El venise din Galileia, au văzut mormântul și cum era pus trupul Lui.

56. Și, întorcându-să, au gătit miresme și unsori. Și sâmbătă adecă au tăcut după poruncă.

Sfârșit gioi Brânză.

Cap 24

Muierilor, tânguindu-să la mormânt căci că nu află trupul Lui, îngerii le vestesc că au înviat, și ele, apostolilor, carii aceasta ca o nărozie socotesc. Petru, alergând la mormânt, și el să miră că n-au aflat trupul. La doi, ce mergea în Emaus, Isus tâlcuiește scripturile și întru frângerea pâinii de la ei să cunoaște. Adunați fiind ucenicii, Să dă să-L pipăiască și, cu ei mâncând, le deasopere sântirea, să înțeleagă Scripturile; și, făgăduind pre Duhul Sfânt, în ceriu Să înalță.

Zac. 112.

Evangelii văscresnii 4. Zac. 112. ||

Math. 28, 1.
Mar. 16, 2.
Ioan 20, 1.

1. **L**ară întru una a sâmbetii, foarte de dimineață, au venit la mormânt, purtând mirezmele cele ce gătise. 187r
2. Și au aflat piatra răsturnată de pre mormânt.

3. Și, întrând, n-au aflat trupul Domnului Isus.
 4. Și au fost, când să mira ele de aceasta, iată doi îngeri au stătut lângă ele, în vejmânt strălucit.
 5. Și, spăimântându-să ele și plecându-și fețele la pământ, au zis cătră ele: „Ce cercați pre Cel Viu cu morții?
 6. Nu este aici, ci S-au sculat. Aduceți-vă aminte cum au grăit cu voi, încă fiind în Galileia,
 7. Zicând: *«Că trebuie să Să dea Fiii Omenesc în mâinile oamenilor celor păcătoși și a Să răstigni și a treia zi a înviia»”. *Mth. 15, 21 și 17, 21.
 8. Și ș-au adus aminte de cuvintele Lui. Mar. 8, 31
 9. Și, întorcându-să de la mormânt, au vestit aceste celor unsprăzece și tuturor și 9, 30.
 celoralalți. Sus 9, 22.
 10. Și era Maria Magdalena și Ioana și Maria lui Iacov și celealalte care era cu ele, care le spunea apostolilor aceste.
 11. Și s-au părut înaintea lor ca o norozie cuvintele aceste și n-au crezut lor.

Evangelia văsresniia 5. Zaceal 113. |

Zac. 113.

- 187v 12. Iară Petru, sculându-să, au alergat la mormânt și, plecându-să, au văzut giolgiurile sângure puse și s-au dus, mirându-să întru sine de ceea ce să făcuse.

Sfârșit a 4 văsres.

13. *Și, iată, doi dintre ei mergea într-acea zi la un sat care era departe de Ierusalim șasezeci de stadii, pe nume Emmaus. *Marc. 16, 12.
 14. Și ei grăia între sineși de toate cele ce să întâmplase.
 15. Și au fost când vorbiia ei și să întreba; și însuși Isus, apropiindu-Să, mergea împreună cu ei.
 16. Iară ochii lor să ținea să nu-L cunoască.
 17. Și au zis cătră ei: „Ce cuvinte sânt aceste de carele vă întrebați, împreună mergând, și sânteți triști?”
 18. Și răspunzind unul, căruie numele Cleopa, au zis: „Tu singur ești nimernic în Ierusalim și nu știi cele ce s-au făcut într-însul în zilele aceste?”
 19. Cărora El au zis: „Carele?” Și au zis: „De Isus Nazarineanul, Carele au fost bărbat proroc, puternic în faptă și în cuvânt, înaintea lui Dumnezeu și a tot norodul,
 20. Și cum L-au dat mai-marii popilor și căpeteniile noastre spre osândă de moarte și L-au răstignit,
 188r 21. Iară noi nădăduiam că Acela va mântui || pre Israil. Și acum, preste toate aceste, a treia zi este astăzi de când s-au făcut aceste.
 22. Ci și niște muieri dintre noi ne-au spăimântat, carele de demineață au fost la mormânt,

23. Și, neaflând trupul Lui, au venit zicând că și vedere de îngeri să fie văzut, carii zic că este viu.

24. Și s-au dus unii dintre noi la mormânt și așa au aflat, precum muierile au spus, iară pre El nu L-au aflat”.

25. Și El au zis cătră ei: „O, bolunzilor și târzii a crede toate care au grăit prorocii!

26. Au nu s-au căzut aceste să pață Isus și așa să între întru slava Sa?”

27. Și, începând de la Moisi și de la toți prorocii, le tâlcuia toate scripturile care era despre El.

28. Și s-au apropiat de satul la carele mergea. Și El S-au făcut a merge mai departe.

29. Și L-au silit, zicând: „Rămâi cu noi, că însărează și, iată, s-au plecat zioa”. Și au intrat cu ei.

30. Și au fost, când ședea cu ei, au luat pâne și au blagoslovit și au frânt și le da.

31. Și s-au deschis ochii lor și L-au cunoscut. Și El S-au luat de la ochii lor. |

32. Și au zis între sineș: „Au nu era inima noastră arzând întru noi, când grăia pre cale și ne deascopea scripturile?” 188v

33. Și, sculându-să într-acel ceas, s-au întors în Ierusalim. Și au aflat adunați pre cei unsprăzece și pre cei ce cu ei era,

34. Zicând: „Că au înviiat Domnul adevărat și S-au arătat lui Simon”.

35. Și ei povestea cele ce să făcusă pre cale și cum L-au cunoscut în frângerea pâinii.

Zac. 114.

Sfârșit 5 văscree. Văscr. 6, aceasta și la utr. Înălțării. Zac. 114.

*Marc. 16, 14.
Ioan 20, 19.

36. *Și, grăind ei aceste, stătut-au Isus în mijlocul lor și au zis lor: „Pace voao! Eu sânt, nu vă temereți!”

37. Iară ei, turburându-să și spăimântându-să, li să părea că văd un duh.

38. Și au zis lor: „Ce sânteți turburați și cugete întră întru inimile voastre?”

39. Vedeți mânil Mele și picioarele, că Eu însumi sânt. Pipăiți-Mă și vedeți, că duhul carne și oase n-are, precum Mă vedeți pre Mine având”.

40. Și aceste zicând, le-au arătat mânil și picioarele.

41. Și, încă necrezând ei și mirându-să de bucurie, au zis: „Aveți ceva aici de mâncat?” ||

42. Iară ei au dat Lui o parte de pește fript și un fagur de miere. 189r

43. Și, mâncând înaintea lor, luând rămășițele, au dat lor.

44. Și au zis cătră ei: „Aceste sânt cuvintele care am grăit cătră voi, încă fiind cu voi, că trebuie să să plinească toate cele ce sânt scrise în leagea lui Moisi și în proroci și în psalmi pentru Mine”.

45. Atunci le-au deascopeat sântșirea, să înțeleagă scripturile.

*Psal. 41, 6.

46. Și au zis lor: *, „Că așa este scris și așa trebuia să pață Hristos și să învie din morți a treia zi,

47. Și să să propoveduiască în numele Lui pocăința și iertarea păcatelor întru toate limbile, începând din Ierusalim.

48. *Iară voi martori sânteți acestora.

*Fap. 1, 8.

49. *Și Eu voi trimite făgăduința Tatălui Meu la voi. Iară voi ședeți în cetate până când vă veți îmbrăca cu putere de sus”.

*Fapt. 14, 26.

50. Și i-au scos afară în Vithaniia și, rădicând mânilor Sale, i-au blagoslovit.

51. *Și au fost, când i-au blagoslovit, S-au depărtat de la ei și Să suia în ceriu. |

*Mar. 16, 19.

189v

52. Și ei, închinându-să, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare.

Fap. 1, 9.

53. Și era pururi în beserecă, lăudând și binecuvântând pre Dumnezeu. Amin.

